

**SEZNAM LAUREÁTŮ CENY
GRATIAS AGIT 2006**

MADELEINE ALBRIGHTOVÁ, USA
KENNETH BELSHAW, IRSKO
SIR ANTHONY COLMAN, VELKÁ BRITÁNIE
JOSEF ČERMÁK, KANADA
EVA DVOŘÁKOVÁ, SLOVINSKO
XAVIER GALMICHE, FRANCIE
KAO SUNG-MING (SOMMER KAO), TCHAJ-WAN
TOMÁŠ KOSTA, ČR/NĚMECKO
JAROSLAVA MOSEROVÁ-DAVIDOVÁ,
ČR
KATEŘINA NEUMANNOVÁ, ČR
JIŘÍ (GEORG) NOVÁČEK, RAKOUSKO
PETRA PROCHÁZKOVÁ, ČR
JEHO VELIČENSTVO NORODOM SIHAMONI,
KAMBODŽA
JOSEF ŠKVORECKÝ A ZDENA SALIVAROVÁ,
KANADA
TOMÁŠ ŠPIDLÍK, VATIKÁN
HELENA VOLDANOVÁ, ARGENTINA
IVAN WILHELM, ČR
ORHAN YÜCE, TURECKO
AMERICKÝ SOKOL, USA
GLASGALERIE HITTFELD, NĚMECKO
UNIVERZITA ZAHRANIČNÍCH STUDIÍ
HANKUK, SOUL, JIŽNÍ KOREA
KONFEDERACE POLITICKÝCH VĚZŇŮ,
ČR

**LIST OF GRATIAS AGIT
AWARD LAUREATES 2006**

MADELEINE KORBEL ALBRIGHT, USA
KENNETH BELSHAW, IRELAND
SIR ANTHONY COLMAN, UNITED KINGDOM
JOSEF ČERMÁK, CANADA
EVA DVOŘÁKOVÁ, SLOVENIA
XAVIER GALMICHE, FRANCE
KAO SUNG-MING (SOMMER KAO), TAIWAN
TOMÁŠ KOSTA, CZECH REPUBLIC/GERMANY
JAROSLAVA MOSEROVÁ-DAVIDOVÁ,
CZECH REPUBLIC
KATEŘINA NEUMANNOVÁ, CZECH REPUBLIC
JIŘÍ (GEORG) NOVÁČEK, AUSTRIA
PETRA PROCHÁZKOVÁ, CZECH REPUBLIC
HIS MAJESTY NORODOM SIHAMONI,
CAMBODIA
JOSEF ŠKVORECKÝ AND ZDENA SALIVAROVÁ,
CANADA
TOMÁŠ ŠPIDLÍK, THE VATICAN
HELENA VOLDANOVÁ, ARGENTINA
IVAN WILHELM, CZECH REPUBLIC
ORHAN YÜCE, TURKEY
AMERICAN SOKOL, USA
GLASS GALLERY HITTFELD, GERMANY
HANKUK UNIVERSITY OF FOREIGN STUDIES,
SEOUL, SOUTH KOREA
CONFEDERATION OF POLITICAL PRISONERS,
CZECH REPUBLIC

**MADELEINE
ALBRIGHTOVÁ**

USA

PHOTO CREDIT AT ALL TIMES: PORTRAIT BY TIMOTHY GREENFIELD-SANDERS

Bývalá ministryně zahraničních věcí USA, podporující demokratický vývoj v České republice

Madeleine Albrightová (původním jménem Marie Jana Korbelová) se narodila 15. května 1937 v Praze v rodině českého diplomata Josefa Korbela. Po komunistickém puči v Československu se Korbelovi usadili v USA. M. Albrightová absolvovala vysokoškolská studia v oboru mezinárodních vztahů na *Wellesley College*, Massachusetts, a na *Columbia University*, New York, kde v roce 1976 získala doktorát za svou práci *The Role of the Press in Political Change: Czechoslovakia 1968*.

Problémům zahraniční politiky se dr. Albrightová věnuje po celý svůj život. V letech 1978–1981 působila ve štábu prezidenta Cartera v Bílém domě a ve *Výboru národní bezpečnosti (National Security Council)*. Na počátku 80. let se ve *Woodrow Wilson International Center for Scholars* zabývala otázkou aktuálních politických změn v Polsku. V té době také pracovala ve *Středisku strategických a mezinárodních studií (Center for Strategic and International Studies)*, kde zkoumala problematiku vývoje v Sovětském svazu a ve střední Evropě. V roce 1981 se podílela na založení *Střediska národní politiky (Center for National Policy)*, kde v roce 1989 rovněž zastávala funkci ředitelky. V těch letech začala též její kariéra profesorky na *Georgetown University*, Washington, DC, kde přednášela zahraničně-politická témata.

Former US Secretary of State, supporter of democratic development in the Czech Republic

Madeleine Korbel Albright was born on May 15, 1937 in Prague, into the family of the Czech diplomat Josef Korbel. After the Communist coup in Czechoslovakia, the Korbels settled in the United States. Ms. Albright studied international relations at *Wellesley College*, Massachusetts, and at *Columbia University*, New York, where she earned a doctorate for her dissertation entitled *The Role of the Press in Political Change: Czechoslovakia 1968*.

Ms. Albright's entire career has centered on foreign policy. From 1978 to 1981, she was a member of President Carter's White House staff, as well as a staff member of the *National Security Council*. In the early 1980s, Ms. Albright became a fellow of the *Woodrow Wilson International Center for Scholars*, where she studied contemporary political changes in Poland. She also was a senior fellow at the *Center for Strategic and International Studies*, where she conducted research on developments in the Soviet Union and Central Europe. In 1981, Ms. Albright helped establish the *Center for National Policy* and went on to serve as its President in 1989. At that time, she also started to teach international affairs at *Georgetown University*, Washington, DC.

Krátce po inauguraci prezidenta Clintona zahájila M. Albrightová svou dráhu diplomatickou, jako velvyslankyně USA při OSN. V lednu 1997 se stala, jako první žena v této funkci, ministryní zahraničních věcí USA. Během jejího funkčního období byl úspěšně dovršen proces přístupových jednání České republiky do severoatlantických struktur a v březnu 1999 se ČR rovněž zásluhou Madeleine Albrightové zařadila mezi členské země NATO.

Její zájem o dění ve staré vlasti a ochota pomáhat při řešení bilaterální problematiky významně napomáhají rozvoji česko-amerických vztahů. M. Albrightová se podílela mj. na projektu společnosti *American Friends of the Czech Republic* – vybudování památníku TGM ve Washingtonu. V roce 2002 pomáhala organizovat sbírky na pomoc obětem povodní v ČR.

Po celý svůj život obhazuje dr. Albrightová šíření demokracie a lidských práv ve světě a aktivně se zasazuje o rovnoprávné postavení žen ve společnosti. V současné době vykonává mimo jiné funkci předsedkyně instituce *National Democratic Institute for International Affairs* a konzultační firmy *The Albright Group LLC*, a opět učí na *Georgetown University*.

Madeleine Albrightová významně přispěla k podpoře demokratického vývoje v Československu a přijetí České republiky do Severoatlantické aliance, dlouhodobě aktivně působila při budování dobrých vztahů mezi ČR a USA a nezištně organizovala humanitární pomoc obětem povodní v ČR.

Shortly after President Clinton's inauguration, Ms. Albright embarked on a diplomatic career, serving as the United States Permanent Representative to the United Nations. In January 1997, she became the first female Secretary of State. During her term in office, the Czech Republic successfully concluded the negotiations on its admission to Euro-Atlantic structures and joined NATO in March 1999. This success owes much to Secretary Albright's support.

Ms. Albright's interest in her homeland and her readiness to help in dealing with bilateral problems have contributed significantly to the development of Czech-US relations. Inter alia, Ms. Albright has taken part in the project of the *American Friends of the Czech Republic* to honor Tomáš Garrigue Masaryk with a memorial statue in Washington, DC. In 2002, she helped organize public collections for the benefit of flood victims in the Czech Republic.

Throughout her life, Ms. Albright has promoted democracy and human rights in the world, and actively worked for the equality of women in the society. At present, she, inter alia, chairs the *National Democratic Institute for International Affairs* and the *Albright Group LLC* consulting firm, and continues to teach at *Georgetown University*.

Ms. Madeleine Albright has greatly contributed to the democratic development in Czechoslovakia and the Czech Republic's admission into NATO, played a long-standing active role in the building of good Czech-US relations and selflessly organized humanitarian assistance to flood victims in the Czech Republic.

**KENNETH
BELSHAW**

Irsko
Ireland

Podnikatel, který významně přispívá k propagaci ČR

Kenneth Belshaw se narodil 14. května 1952. Byl jedním z prvních irských podnikatelů, kteří po sametové revoluci „objevili“ Českou republiku. V roce 1994 inicioval otevření prvního zahraničního zastoupení společnosti *Grafton Recruitment* v Praze, které se později stalo generálním ředitelstvím společnosti pro střední a východní Evropu. Z ředitelství v Praze spravuje rozsáhlou síť poboček v Polsku, Maďarsku, na Slovensku, v Rusku a Litvě. V samotné ČR má *Grafton Recruitment* v současné době sedm poboček – dvě v Praze a po jedné v Brně, Ostravě, Hradci Králové, Českých Budějovicích a Jihlavě.

Kenneth Belshaw je prvním z Irů, kteří v novodobé historii vzájemných vztahů významně přispěli k vytvoření obrazu České republiky jako demokratického státu s vysoce vzdělanou populací, připravené k ekonomické spolupráci se dvěma „starými“ členskými zeměmi EU – Irskem a Velkou Británií. Od chvíle, kdy poprvé navštívil Prahu, je neúnavným propagátorem České republiky, a to zejména v Irsku a Velké Británii. Velice úzce spolupracuje nejen s velvyslanectvím ČR, ale rovněž s agenturami *CzechInvest* a *CzechTrade*. Vytrvale podporuje veškeré mediální aktivity ČR v obou zemích, iniciuje a finančně podporuje publikace materiálů o ČR. Velmi často jako host ve svém volném čase prezentuje pozitivní obraz o ČR na řadě konferencí a seminářů.

Businessman, significantly contributing to the promotion of the Czech Republic

Born on 14 May 1952, Kenneth Belshaw was among the first Irish businessmen to “discover” the Czech Republic after the Velvet Revolution. In 1994 he initiated the opening of the first foreign branch of *Grafton Recruitment* in Prague, which was later to become the company’s regional head office for Central and Eastern Europe. From their office in Prague, *Grafton* runs an extensive network of branches in Poland, Hungary, Slovakia, Russia and Lithuania. In the Czech Republic alone, *Grafton Recruitment* has seven branches, two in Prague and one each in Brno, Ostrava, Hradec Králové, České Budějovice and Jihlava.

In the modern history of mutual relations, Mr Belshaw was one of the first Irishmen to play a major role in fostering an image of the Czech Republic as a democratic country with an educated population, ready for economic cooperation with two “old” EU members – Ireland and the United Kingdom. Ever since his first visit to Prague he has tirelessly promoted the Czech Republic, especially in Ireland and the UK. Mr Belshaw works very closely with the Czech Embassy and with the *CzechInvest* and *CzechTrade* agencies. He consistently supports the Czech Republic’s activities in the media in both countries, and initiates and financially assists the production of promotion materials on the Czech Republic. In his free time, he often appears at conferences and seminars as a guest speaker presenting a positive image of the Czech Republic.

Již na počátku svého působení v Praze aktivně podporoval možnosti dalšího vzdělávání studentů a zaměstnanců. V roce 1995 ve spolupráci s Dr. Irenou Adams z *University of Ulster* zahájil program kvalifikačních a vzdělávacích kursů pro české zaměstnance a zajistil jejich průběžné spolufinancování z *Britského Know-How Fundu*.

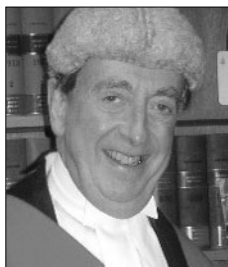
V roce 2003 poskytl České republice prostory v sídle *Grafton Recruitment* pro sídlo českého honorárního konzulátu v Severním Irsku. Honorárnímu konzulátu v Belfastu posléze poskytl kompletní zázemí pro jeho řádné fungování.

Keneth Belshaw svou činností výrazně napomáhá realizaci české ekonomické diplomacie a efektivně působí ve prospěch propagace České republiky v Irsku a Velké Británii.

Since coming to Prague, Mr Belshaw has actively sought to open up opportunities for the continued education of students and employees. In cooperation with Dr. Irena Adams from the *University of Ulster*, he launched a programme of training and education courses for Czech employees in 1995 and ensured its regular financing from the *British Know-How Fund*.

In 2003, Mr Belshaw generously enabled the Czech honorary consulate in Northern Ireland to use premises in the Belfast offices of *Grafton Recruitment*, and has since provided all support necessary for its operations.

Mr Kenneth Belshaw significantly contributes to Czech economic diplomacy and to the due presentation of the Czech Republic in Ireland and the United Kingdom.

**SIR ANTHONY
COLMAN**

Velká Británie
United Kingdom

Advokát, který má trvalé zásluhy na zlepšení stavu českého soudnictví a zvyšování odborné úrovně českých soudců

Sir Anthony D. Colman je významným britským advokátem. Vystudoval právo na *Univerzitě v Cambridge (Trinity Hall)*. V letech 1962–1992 provozoval advokátní praxi jako člen advokátní kanceláře při *Gray's Inn*. V roce 1977 mu byl udělen významný profesní titul *Queen's Counsel*. V letech 1991–1992 byl předsedou *Commercial Bar Association (COMBAR – sdružení advokátů specializujících se na obchodní právo)*. V r. 1992 byl jmenován soudcem *Obchodního soudu při Vrchním soudu* v Londýně, kde působí dodnes. Specializuje se na obchodní spory zahrnující oblast námořního obchodního práva, mezinárodního bankovníctví, pojišťovnictví, arbitráže či energetického průmyslu. Sir Anthony byl v r. 2002 spoluzakladatelem sdružení *European Commercial Judges Forum*, kde je v současnosti členem řídicího výboru. Od r. 2002 je rovněž čestným předsedou *Italské společnosti pro obchodní mediace* a stojí v čele *Faculty of Mediation of the Academy of Experts* v Londýně (akademická instituce zaměřená na využití mediace v obchodních sporech). Sir Anthony je autorem a redaktorem publikace *The Practice and Procedure of the Commercial Court* a šéfredaktorem a příspěvatelem do *Encyclopaedia of International Commercial Litigation*. U příležitosti jmenování soudcem *Vrchního soudu* byl Sir Anthony britskou královnou pasován do šlechtického stavu.

Lawyer who made a lasting contribution to the improvement of the Czech judiciary and the training of Czech judges

Sir Anthony D. Colman is a leading British lawyer. He studied law at *Cambridge University (Trinity Hall)* and, having become a barrister at *Gray's Inn*, he practised commercial law from 1962 to 1992. He was appointed a *Queen's Counsel* in 1977. In 1991-1992 he chaired the *Commercial Bar Association*. In 1992 he was appointed judge of the *Commercial Court* in the *London High Court*, a post which he continues to hold. Sir Anthony specializes in commercial litigation, including maritime disputes, international banking, insurance, arbitration and energy disputes. In 2002 he co-founded the *European Commercial Judges Forum*, where he currently serves on the management committee. Since 2002 he has also been the Honorary President of the *Italian Society for Mediation* and the Principal of the *Faculty of Mediation of the Academy of Experts* in London (an academic institution studying the use of mediation in commercial disputes). Sir Anthony is the author and editor of *The Practice and Procedure of the Commercial Court* and general editor and contributor to the *Encyclopaedia of International Commercial Litigation*. He was knighted by the Queen on his appointment as a High Court Judge.

Sir Anthony Colman má velkou osobní zásluhu na reformě justice v ČR. Významnou měrou přispěl k prosazení nezbytných reformních kroků v období před vstupem ČR do EU a má velký podíl na zlepšení vnímání kvality českého soudnictví ve Velké Británii. V r. 2000 byl Sir Anthony na základě dohody mezi místopředsedou vlády JUDr. Pavlem Rychetským a Lordem kancléřem, lordem Irvinem z Lairgu, pověřen jako zvláštní poradce Ministerstva spravedlnosti ČR vypracováním hodnotící zprávy o stavu české justice v oblasti obchodního soudního řízení. Pečlivě zpracovaná zpráva z 6. 11. 2000 obsahovala analýzu tehdejšího stavu spolu s konkrétními doporučeními vedoucími ke zlepšení fungování soudního systému. Následně byla ustavena expertní pracovní skupina, jejímž úkolem bylo zhodnotit možnosti implementace doporučení obsažených ve zprávě. Výsledky činnosti pracovní skupiny byly obsaženy ve zprávě o implementaci z roku 2001 a řada doporučení byla postupně uvedena do praxe v rámci reformy justice.

V návaznosti na závěry obsažené ve zprávě o implementaci zahájil Sir Anthony, ve spolupráci s Velvyslanectvím Spojeného království v České republice, program dvoudenních expertních seminářů pro české soudce v oblasti obchodního práva. Těchto seminářů proběhlo v ČR v období od října 2001 do října 2002 celkem sedm, a každého se účastnili vybraní advokáti a obchodní soudci z Velké Británie. Sir Anthony, ve snaze dále přispět k reformě české justice a zvyšování odbornosti soudců před vstupem ČR do EU, zorganizoval další sérii seminářů v letech 2003 a 2004. V jejich rámci zval do Velké Británie skupiny českých soudců, aby se mohli osobně seznámit s činností a praxí anglických obchodních soudů. Pro tyto návštěvy zajistil Sir Anthony plné financování britskou stranou (částečně Britským velvyslanectvím v Praze a částečně ze soukromých zdrojů).

Sir Anthony byl vzhledem ke své detailní znalosti české justice rovněž konzultantem Evropské komise při přípravě zprávy o připravenosti českého soudnictví na členství v EU. Činnosti ve prospěch České republiky se Sir Anthony s velkým nasazením věnuje i nadále. Za jeho součinnosti proběhl další cyklus seminářů zaměřených na obchodní právo v kontextu členství ČR v EU rovněž od října 2005 do konce února 2006.

Sir Anthony Colman deserves immense credit for his contribution to Czech judicial reform. He played a major role in pushing through crucial reform steps that had to be taken in the Czech Republic before accession to the EU, and he has done much to improve the reputation of Czech courts in the eyes of the British public. In 2000, following an agreement between the Czech Deputy Prime Minister, Pavel Rychetský, and the British Lord Chancellor, Lord Irvine of Lairg, Sir Anthony was appointed Special Adviser to the Czech Ministry of Justice and was asked to prepare a report on the Czech commercial justice system. His meticulous report published on 6 November 2000 analysed the situation and recommended specific improvements. The question of implementing his recommendations was explored by an expert working group, which in 2001 provided to the Minister of Justice an Implementation Memorandum on its conclusions. A number of Sir Anthony's recommendations have been gradually put into practice in the context of judicial reform.

Following the Implementation Memorandum, Sir Anthony, in cooperation with the British Embassy in Prague, set about organizing a series of two-day workshops for Czech commercial judges. For each of the seven workshops held between October 2001 and October 2002, he recruited a team of British lawyers and commercial judges. Another series was organized by Sir Anthony in 2003 and 2004, again to support Czech judicial reform and improve the training of judges on the eve of EU accession. In the course of this series, Sir Anthony invited groups of Czech judges to the United Kingdom to see the work and practices of the English commercial courts. For these visits he arranged British funding, partly by the British Embassy in Prague and partly from private sources.

Due to his detailed knowledge of the Czech judiciary, Sir Anthony was appointed Consultant to the European Commission on the preparedness of the Czech judiciary for EU membership. Sir Anthony continues to work vigorously for the Czech Republic. Recently he has helped organize another cycle of seminars on commercial law in the context of EU membership, held from October 2005 till the end of February 2006.

**JOSEF
ČERMÁK**

Kanada
Canada

Photo by MARIE GABÁNKOVÁ

Advokát, publicista, významný propagátor České republiky a její kultury

Josef Čermák se narodil 15. listopadu 1924 ve Skurách. Za války byl totálně nasazen v kladenské Poldovce, na konci války se zúčastnil obrany své rodné obce před prchajícími německými vojáky. Po válce studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, v únoru 1948 se zúčastnil průvodu studentů na Hrad, v září 1948 byl při účasti na pohřbu prezidenta Beneše na čas zatčen. Po svém propuštění odešel do exilu a po několikaměsíčním pobytu v uprchlických táborech v Německu emigroval v roce 1949 do Kanady.

V Kanadě pracoval první rok na farmě a pak v několika různých zaměstnáních, než byl přijat na univerzitu, kde vystudoval práva. Stal se advokátem a po čase společníkem velké advokátní firmy v Torontu. Získal hodnost Queen's Counsel (Q C).

Od svého příchodu do Kanady propagoval významným způsobem Československou republiku jako člen a vedoucí pracovník v krajských organizacích – Československém, nyní Českém a Slovenském sdružení v Kanadě, ve Společnosti pro vědy a umění, v Masarykově ústavu, v Sokole, jakož i v kanadském akademickém a veřejném životě, zejména na Torontské univerzitě, kde se mj. zasloužil o zřízení kurzů českého a slovenského jazyka a literatury, o ustavení slavistiky, oddělení české a slovenské literatury a nadace pro postgraduální studenty z České republiky a další nadace pro postgraduální studenty z dalších zemí. V roce 1990 byl rovněž ustavujícím členem a jednatelem Kanadského fondu pro podporu českých a slovenských univerzit. Je členem čestného sboru rektora Torontské univerzity.

Lawyer, journalist, important promoter of the Czech Republic and its culture

Josef Čermák was born in Skury on 15 November 1924. During the war, as a part of the *Totaleinsatz* scheme, he worked in the Poldi Kladno factory. At the end of the war, he helped defend his hometown against fleeing German soldiers. After the war, he studied at the Faculty of Law, Charles University, in Prague. He was a member of the Democratic Students Movement. In February 1948, he took part in the student march to the Prague Castle and, in September 1948, he was temporarily arrested while attending President Beneš's funeral. When he was released, he went into exile and, after several months spent in refugee camps in Germany, he emigrated to Canada in 1949.

He spent his first year in Canada working at a farm, and then took several other jobs until he was eventually accepted to study law in Canada. He became a lawyer and, after some time, also a managing partner of a large law office in Toronto. He obtained the title of Queen's Counsel.

Since his arrival in Canada, he has worked for the promotion of Czechoslovakia as a member and official of expatriate organisations, such as the *Czechoslovak Association of Canada* (currently *Czech and Slovak Association of Canada*), The *Czechoslovak Society of Arts and Sciences*, *Masaryk Memorial Institute* and *Sokol*. He also promoted Czechoslovakia in Canadian academic and public life, especially at the *University of Toronto* where he inter alia helped establish courses of Czech and Slovak languages and literatures, Slavonic studies and studies of Czech and Slovak literature and a foundation for post-gradual students from the Czech Republic and another foundation for post-gradual students from other countries. In 1990, he was a constituent member and representative of the *Canadian Fund for Czech and Slovak Universities*. He is a member of the Honorary Board of the President of the *University of Toronto*.

Ve své veřejné činnosti vypracoval četná prohlášení, memoranda a podání ke kanadské vládě, k vládám dalších států a mezinárodním institucím a byl členem delegace, která se několik hodin po sovětské invazi v srpnu 1968 intervencí u kanadské vlády zasloužila o přijetí velkého počtu Čechoslováků do Kanady.

V kulturní činnosti organizoval několik vysoce hodnotných koncertů české a slovenské hudby, jako člen torontského *Nového divadla* vytvořil desítky rolí a v televizní skupině *Okno* se zasloužil o zaznamenání přínosu našich krajanů Kanadě.

Ve své činnosti novinářské a literární působil v redakční radě krajských časopisů *Kanadské listy* a *Naše hlasy*, kde redigoval zvláštní anglického vydání ke *Století Kanady* v roce 1967. Přispíval do krajských novin *Nový Domov*, časopisu Společnosti pro vědy a umění, do *Satellite 1-416*, a napsal řadu článků, komentářů a úvah do kanadských novin. Vydal několik publikací, mj. knihu *Going Home z exulantského česko-kanadského prostředí*, a knihu *It all began with Prince Rupert – the story of Czechs and Slovaks in Canada*, která je encyklopedickým popisem přínosu naší krajské společnosti Kanadě.

His public activities include numerous statements, memoranda and petitions addressed to the government of Canada, other countries' governments and international institutions. He was a member of the delegation which intervened with the Canadian government only a few hours after the Soviet invasion in August 1968, thus ensuring the admission of a large number of Czechoslovaks to Canada.

In the field of arts, he organized several high-quality concerts of Czech and Slovak music. He performed several parts in many plays of Toronto based *Nové Divadlo (New Theatre)*. As a member of the TV group *Okno (Window)*, he documented the contribution of our expatriates to Canada.

As a journalist and writer, he has worked on the board of editors of expatriate magazines such as *Kanadské listy (Canadian Letters)* and *Naše hlasy (Our Voices)* – for this magazine, he prepared a special English issue to mark 100 years of Canada in 1967. He wrote articles for *Nový Domov (New Homeland)*, for the bulletin of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences, for *Satellite 1-416*, and also numerous articles, comments and essays for Canadian newspapers. He published several books, e.g. *Going Home*, a book about Czech-Canadian exile, and *It all began with Prince Rupert – the story of Czechs and Slovaks in Canada*, an encyclopaedic overview of the contribution of Czech expatriates to Canada.

**EVA
DVOŘÁKOVÁ**

Slovinsko
Slovenia

Propagátorka české kultury a vzájemných česko-slovinských kontaktů, zejména ve slovinské části Štýrska a Korutan

Eva Dvořáková se narodila 21. listopadu 1954 v Benešově. Je absolventkou *Stavební fakulty ČVUT v Praze*, obor pozemní stavby. V roce 1979 se provdala za slovinského básníka a publicistu Marjana Pungartnika a o rok později se vystěhovala do Slovinska. Vyučuje odborné předměty na *Střední stavební škole* v Mariboru.

Eva Dvořáková vyvíjí v rámci své odbornosti i v rámci krajanského života bohaté aktivity. Je iniciátorkou řady projektů, symposií a kulturních akcí. Napomáhá navazování kontaktů mezi představiteli českých a slovinských škol, kulturních institucí a uměleckých souborů. Je aktivní v publikační a překladatelské činnosti, vykonává tlumočnickou a lektorskou práci. Iniciuje a spolupracuje při zajištění kulturních prezentací ČR ve Slovinsku.

Eva Dvořáková společně se svým manželem založila v roce 1996 *Slovinsko-českou ligu Maribor* a je v současné době její předsedkyní. Náplní ligy je všeobecná podpora kulturních vazeb mezi Českou republikou a Slovinskem. Eva Dvořáková rovněž založila a předsedá spolku *Badatelská iniciativa* v Mariboru, kde se spolu s bývalými studenty a spolupracovníky zaměřuje na nezmapované dějiny slovinské materiální kultury.

Promoter of Czech culture and Czech-Slovene contacts, in particular in the Slovene part of Styria and Carinthia

Eva Dvořáková was born in Benešov on 21 November 1954. She graduated from the *Faculty of Civil Engineering, Czech Technical University, Prague*, where she studied civil engineering. In 1979, she married Marjan Pungartnik, Slovene poet and journalist, and moved to Slovenia a year later. She teaches technical subjects at the *Secondary School of Construction* in Maribor.

Eva Dvořáková pursues numerous activities in the context of her profession as well as in the expatriate community. She has initiated a number of projects, workshops and cultural events. She facilitates contacts between Czech and Slovene schools, cultural institutions and artistic groups. She engages in the field of publishing and translations. She also works as an interpreter and lecturer. She initiates and takes part in presentations of the Czech Republic's culture in Slovenia.

In 1996, she founded, together with her husband, the *Maribor Slovene-Czech League* which she currently chairs. The League is intended to support cultural ties between the Czech Republic and Slovenia. Eva Dvořáková also founded and chairs the *Researchers' Initiative* association in Maribor, within which she focuses, together with her former students and co-workers, on unexplored chapters of the history of Slovene material culture.

Eva Dvořáková rozvíjí bohatou vědecko-badatelskou činnost, kromě jiného vedla badatelský projekt o osudu panství českého rodáka Josepha Langer, majitele skláren na Pohorji, dále projekt o opomíjeném moravském architektovi Maxu Czeikeiovi atd. Překládá a publikuje v odborné i populárně naučné oblasti, věnuje se tlumočnické a lektorské práci, spolupracuje při navazování partnerských vztahů mezi českými a slovinskými institucemi. Vydatně pomáhá Velvyslanectví ČR v Lublani při organizování kulturně-propagačních a prezentačních akcí.

Mezi českými krajany ve Slovinsku a osobami angažujícími se ve prospěch česko-slovinských vztahů je paní Eva Dvořáková výjimečnou a nejvýznamnější osobností.

Eva Dvořáková pursues abundant research activities, including the management of a project tracing the history of the manor of Joseph Langer, the Czech expatriate and owner of glassworks in Pohorje, and a project on a less-known Moravian architect, Max Czeikei. She prepares translations and publications in the field of scientific and non-fictional literature, works as an interpreter and lecturer, and assists in establishing partnerships between Czech and Slovene institutions. She provides important assistance to the Czech Embassy in Ljubjana in organizing cultural promotions and presentations.

Among Czech expatriates in Slovenia and persons working for the benefit of Czech-Slovene relations, the personality of Mrs Eva Dvořáková stands out as extraordinary and the most important.

**XAVIER
GALMICHE**

Francie
France

Profesor české literatury, propagátor české kultury

Xavier Galmiche se narodil 30. června 1963. V letech 1986-88 pracoval v Praze jako kulturní atašé. Zde se seznámil s češtinou a českou kulturou. Po návratu do Francie studoval bohemistiku a v roce 1995 obhájil disertaci o literárním bilingvistu v Čechách, habilitoval se a v roce 1996 nastoupil jako profesor české literatury na univerzitě v Paříži. Je jediným vysokoškolským profesorem české literatury ve Francii. Jeho výjimečnost je daná i tím, že dlouhodobě prosazuje svou vizi uskutečňovat výuku a výzkum v oblasti bohemistiky ve středo-evropském civilizačním kontextu. Prvním krokem byl přednáškový cyklus *Estetické proudy ve střední Evropě*, zavedený na *Université Paris Sorbonne*. Nyní se zde vyučuje ve středo-evropském kontextu česká literatura a šířeji česká kultura. Xavier Galmiche prosadil v roce 2002 ve vedení univerzity zřízení *Mezioborového centra pro výzkum střední Evropy (CIRCE)* a stal se jeho ředitelem. Jde o koncept, který umožňuje spojovat síly a prostředky, čímž rozšiřuje a posiluje spolupráci francouzských vědců zabývajících se střední Evropou a Českou republikou. CIRCE uspořádalo za dva roky své existence několik kolokvií, např. *Antonín Dvořák a jeho epocha – mezi hudbou a literaturou*, nebo kolokvium o vztazích české a francouzské kultury ve 20. století atd.

Professor of Czech literature, promoter of Czech culture

Xavier Galmiche was born on 30 June 1963. Between 1986 and 88, he was a cultural attaché in Prague. Here he became acquainted with the Czech language and culture. When he returned to France, he started to attend Czech studies. In 1995, he defended a thesis on literary bilingualism in Czech lands. Later, he took a higher doctorate and, in 1996, started to teach as a professor of Czech literature at the university in Paris. He is the only university professor of Czech literature in France. He is also unique in the sense that he relentlessly pursues his vision to put teaching and research in the field of Czech studies into the context of the Central European civilisation. The first step in this direction was the cycle of conferences *Aesthetic Trends in Central Europe*, introduced at the *Université Paris Sorbonne*. As a result, Czech literature and culture is now taught at the university as a part of the Central European context. In 2002, Xavier Galmiche intervened with the university executives to establish the *Interdisciplinary Centre for the Research of Central Europe (CIRCE)* and became its director. The centre is a project enabling French scientists interested in Central Europe and the Czech Republic to join forces and resources and extend and strengthen their cooperation. Over the two years of its existence, *CIRCE* has organised several colloquia, e.g. *Antonín Dvořák and His Time – between Music and Literature*, or a colloquium on the relationship of the Czech and French culture in 20th century.

Profesor Galmiche přibližuje dlouhodobě českou problematiku francouzské veřejnosti. Založil se studenty asociaci *Bohemica*, která mj. informuje veřejnost o české literatuře a motivuje studenty k překladatelské činnosti. *Bohemica* připravila překlad Erbenovy poezie a bibliografii českých literárních děl přeložených do francouzštiny a nyní připravuje překlad *Krysaře* V. Dyka a překlad *Labyrintu světa a ráje srdce* J. A. Komenského.

Ve spolupráci s Českým centrem pořádá X. Galmiche přednáškové cykly a spolupracuje se zastupitelským úřadem při pořádání soutěže Václava Černého pro francouzské studenty bohemistiky. Participuje na kulturně-politických akcích zaměřených na Českou republiku.

Aktivity prof. Galmiche přesahující rámec jeho vysokoškolské profese, jeho zaujetí pro bohemistiku, jeho postavení na prestižní francouzské univerzitě, dosavadní kariéra a práce spolu s perspektivou dalšího dlouhodobého působení jsou pro český jazyk a literaturu ve Francii dobrým příslibem do budoucna.

Professor Galmiche works tirelessly to bring the Czech question closer to the general public in France. Together with his students, he founded the *Bohemica* association, which provides information on Czech literature and encourages students to do translations. *Bohemica* prepared a translation of Erben's poetry and a bibliography of Czech literary works published in French. It is currently preparing a translation of *Krysař* by Viktor Dyk and *Labyrint světa a ráj srdce* (*The Labyrinth of the World and the Paradise of the Heart*) by Comenius.

In cooperation with the Czech Centre, Mr Galmiche organises lecture cycles and assists the Czech Embassy in organising a competition for French students of Czech studies. He takes part in cultural and political events related to the Czech Republic.

The activities of Mr Galmiche go beyond the framework of his profession. His genuine interest in Czech studies, his position at a prestigious French university, his life-long work and its prospective continuation, these all are promising messages for the future of the Czech language and literature in France.

**KAO SUNG-MING
(SOMMER KAO)**

Tchaj-wan
Taiwan

Podnikatel, zanícený propagátor české kultury, zejména hudby

Kao Sung-Ming se narodil 3. února 1968. Vystudoval *Chung-Yen Christian University*, katedru managementových informačních systémů. Praxi zahájil v nižší manažerské pozici obchodu s knihami *Luminous*, poté pracoval jako zástupce vedoucího *Eslite Book Store*, největšího knihkupectví ve městě Tchaj-čung. Pokračoval v obchodním systému *Géant Hypermarket* jako vedoucí oddělení. Ve firmě *Lightwave Link Fiber Optical Communication Corp.* dosáhl postavení obchodního ředitele. Nyní je majitelem a provozovatelem literární a hudební kavárny *Café Forte* v Tchaj-čungu.

Pan Kao je aktivním, nadšeným a neúnavným propagátorem české kultury, zejména hudby a literatury, na Tchaj-wanu. Česká ekonomická a kulturní kancelář je s ním v kontaktu od počátku r. 2003, kdy se podílel na famózním úspěchu české kulturní expozice na největším asijském knižním veletrhu *Taipei International Book Exhibition (TIBE 2003)*, kde ČR vystupovala v prestižní roli „Country of Honour“. V r. 2004 se zasloužil o vydání DVD se záznamem zahajovacího koncertu Pražského jara 1990 (pod taktovkou R. Kubelíka), vůbec prvního DVD tohoto druhu v čínské verzi, a doprovodil je vlastní textovou přílohou. Díky němu byly na Tchaj-wanu vydány i další dvě DVD s českou hudbou, Smetanův cyklus symfonických básní *Má vlast* v podání šesti dirigentů a profil R. Kubelíka (dvojalbum), a dále Dvořákova symfonie *Z nového světa* (dirigent V. Neumann).

Entrepreneur, enthusiastic promoter of Czech culture, especially music

Kao Sung-Ming was born on 3 February 1968. He studied at the *Chung-Yen Christian University*, Management Information Systems Department. He started his career in the lower management of the bookselling company *Luminous*. Then he became an assistant to the senior manager of the *Eslite Book Store*, the largest bookseller in Taichung. He continued his career as a department manager at *Géant Hypermarket*. Later, he became a business manager of the *Lightwave Link Fiber Optical Communication Corp.* Today, he owns and runs the literary and music café *Café Forte* in Taichung.

Mr Kao is an active, enthusiastic and relentless promoter of Czech culture, especially music and literature, in Taiwan. The Czech Economic and Cultural Office has been in contact with him since 2003, when he contributed to the roaring success of the exposition of Czech culture at the largest book fair in Asia, *Taipei International Book Exhibition (TIBE 2003)*, where the Czech Republic had the prestigious “Country of Honour” status. In 2004, he contributed to the release of a DVD with the record of the opening concert of the Prague Spring Festival in 1990 (conducted by Rafael Kubelík), which was the first DVD of this kind to be released in a Chinese version. He was also the author of the booklet to the DVD. Thanks to his support, another two DVDs of Czech music were released in Taiwan: *Má vlast (My Country)*, Smetana’s cycle of symphonic poems, conducted by six different conductors, with a profile of Rafael Kubelík (a double DVD set), and Dvořák’s symphony *Z nového světa (From the New World)* (conducted by Václav Neumann).

Ve své kavárně, zcela zasvěcené jeho životnímu koníčku, pořádá pan Kao hudební přednášky a komponované pořady, které doprovází videoprojekcí ze svých návštěv ČR. Zde také nabízí bezplatné zapůjčení knih (vč. překladů Havlových knih, které na Tchaj-wanu vyšly) a CD s českou hudbou, které si sám obstaral.

Jeho práce o A. Dvořákovi a vlivu české hudby na světovou kulturu byla zařazena do učebnice dějepisu pro tchajwanské střední školy.

Pan Kao přibližuje tchajwanským posluchačům českou kulturu a další realie na nesčetných přednáškách, např. na *China Medical University Hospital* v Tchaj-čungu (*A Brief Guide to the Czech Republic*), ve *Středisku presbyteriánské církve* (*How to Make a Czech Culture Tour*), v *Taiwan Art Museum* (*Czech Culture Tour*), v rozhlasové stanici *Taichung FM 97.7* věnované klasické hudbě (*The History of the Czech Philharmonic Orchestra*) či na základní škole *Tsau-Tung* (*Beautiful Czech Culture*).

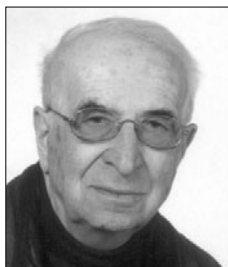
Pan Kao se snaží o hlubší poznání české skutečnosti a její autentické kultury, učí se proto česky. Předchozí profesní kariéra mu umožnila, aby si ze svých prostředků posléze vytvořil vlastní zázemí v podobě kulturní kavárny, která mu dovoluje zcela se věnovat své životní lásce, české kultuře a její propagaci. Podnikání tak pro něj nepředstavuje zdroj obohacení, nýbrž prostředek k realizaci svého velkého životního zájmu. Jeho aktivity jsou nezištné. V podmínkách Tchaj-wanu je podobná individuální aktivita při propagaci ČR a její kultury ojedinělá.

In his café, entirely devoted to his life-long hobby, Mr Kao organizes lectures and prepares composed programmes accompanied by video screenings from his visits to the Czech Republic. The café also serves as a free library of books (including translations of Václav Havel’s works published in Taiwan) and CDs of Czech music from Mr Kao’s own resources.

His study on Antonín Dvořák and the influence of Czech music on world culture has been included in a history textbook used at secondary schools in Taiwan.

Mr Kao presents Czech culture and civilisation to the Taiwanese public through innumerable lectures, e.g. at the *China Medical University Hospital* in Taichung (*A Brief Guide to the Czech Republic*), at the *Presbyterian Church Centre* (*How to Make a Czech Culture Tour*), at the *Taiwan Art Museum* (*Czech Culture Tour*), on *Taichung FM 97.7*, a radio station dedicated to classical music (*The History of the Czech Philharmonic Orchestra*) and at the *Tsau-Tung* elementary school (*Beautiful Czech Culture*).

In trying to achieve a deeper understanding of Czech reality and authentic culture, Mr Kao started to learn Czech. His previous professional career allowed him to create his own platform, his literary café, where he may now devote all of his time to his life-long passion, Czech culture and the promotion thereof. For him, business is not so much a matter of making a profit but rather a means of pursuing his great interest. His activities are selfless. In the Taiwanese context, an individual activity of this kind for the promotion of the Czech Republic remains unmatched.

**TOMÁŠ
KOSTA**

ČR/Německo
Czech Republic/Germany

Publicista, vydavatel, politik

Tomáš Kosta se narodil 19. dubna 1925 v Praze. Pro svůj židovský původ nemohl studovat, a proto se vyučil kuchařem. V roce 1942 byl zatčen a poté vězněn v koncentračních táborech v Terezíně, Osvětimi a Buchenwaldu. V roce 1949 se rodiče T. Kosty stali oběťmi stalinových represí a až v roce 1965 byli rehabilitováni.

V poválečných letech byl Tomáš Kosta aktivní v knižním obchodu a ve vydavatelské oblasti. V době Pražského jara byl šest měsíců ředitelem nakladatelství *Svoboda* a v srpnu se zúčastnil symposia o česko-německých vztazích v Alpachu. Po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy emigroval do Vídně, později do Švýcarska. V roce 1969 se stal ředitelem nakladatelství *Kindler* a zde začala jeho dlouhodobá podpora pronásledovaných. Od roku 1972 do 1987 byl ředitelem *Spolkového nakladatelství* a *Evropského vydavatelství* v Kolíně nad Rýnem a Frankfurtu nad Mohanem a zasadil se o dlouhodobou podporu disidentů – Václava Havla, Jiřího Gruši, Edy Kriseové, Zdeňka Mlynáře a Rudolfa Battěka.

V roce 1976 patřil T. Kosta, spolu s Heinrichem Böll, Günterem Grassem a Carol Sternovou, ke spoluzakladatelům časopisu *L 76 L 80*. V roce 1979 byl T. Kosta na žádost tehdejšího prezidenta Gustáva Husáka zbaven československého občanství.

Po návratu v roce 1989 založil na návrh Václava Havla v Brně nakladatelství *Atlantis*. V letech 1991–95 působil jako poradce velvyslance Jiřího Gruši v Bonnu, od roku 1995 do roku 2002 byl vydavatelem deníků *Zemské noviny* a *Slovo*.

Journalist, publisher, politician

Tomáš Kosta was born in Prague on 19 April 1925. Not allowed to study because of his Jewish origin, he took up an apprenticeship as a cook. In 1942, he was arrested and then interned in the concentration camps in Terezín, Auschwitz and Buchenwald. In 1949, his parents became victims of Stalinist repressions and were not rehabilitated until 1965.

In the post-war years, Tomáš Kosta was engaged in bookselling and publishing activities. During the Prague Spring, he worked for six months as the editor-in-chief of the *Svoboda* publishing house. In August of the same year, he attended a symposium on Czech-German relations in Alpach. After the occupation of Czechoslovakia by Warsaw Pact troops, he emigrated to Vienna and later to Switzerland. In 1969, he became the editor-in-chief of the *Kindler* publishing house, where his long-term support of the persecuted began. From 1972 to 1987, he was the editor-in-chief of the *Bundesverlag* and the *Europäische Verlagsanstalt* in Köln am Rhein and in Frankfurt am Main. There he provided long-term support to dissidents – Václav Havel, Jiří Gruša, Eda Kriseová, Zdeněk Mlynář and Rudolf Battěk.

In 1976, Tomáš Kosta, together with Heinrich Böll, Günter Grass and Carol Stern, co-founded a magazine *L 76 L 80*. In 1979, Tomáš Kosta was deprived of Czech citizenship on the authority of the then President Gustáv Husák.

When he returned to Czechoslovakia in 1989, he founded the *Atlantis* publishing house in Brno, based on a suggestion by Václav Havel. Between 1991 and 1995, he was an adviser to Jiří Gruša, Czech Ambassador in Bonn. From 1995 to 2002, he was the editor-in-chief of *Zemské noviny* and *Slovo*, Czech newspapers.

Od června 2003 je poradcem předsedů vlád České republiky pro německy hovořící země.

Tomáš Kosta je nositelem několika státních vyznamenání – vyznamenání SRN „Spolkový kříž za zásluhy“, rakouského vyznamenání „Velký stříbrný odznak Za zásluhy o Republiku Rakousko“, prezidentem ČR udělené „Medaile Za zásluhy II. stupně“, jakož i dalších vyznamenání a ocenění.

Since June 2003, he has been the adviser on German-speaking countries to the Czech Republic's Prime Ministers.

Tomáš Kosta has received several state awards – German “Cross of the Order of Merit of the Federal Republic of Germany” (Bundesverdienstkreuz), Austrian “Great Decoration of Honour in Silver for Services to the Republic of Austria” (Grosses Silbernes Ehrenzeichen für Verdienste um die Republik Österreich), the “Medal for Merit of the Second Degree” from the President of the Czech Republic and other awards and decorations.

**JAROSLAVA
MOSEROVÁ-DAVIDOVÁ**

ČR
Czech Republic

Lékařka, vědecká pracovnice, politička

Jaroslava Moserová-Davidová se narodila 17. ledna 1930 v Praze. Absolvovala Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Více než 30 let se jako lékařka věnovala vědecké činnosti – v oboru popálenin dosáhla mezinárodního uznání.

Za sametové revoluce Jaroslava Moserová-Davidová spontánně nabídla své schopnosti do služeb budování obnovené demokratické společnosti. V letech 1990–1991 působila jako poslankyně a členka předsednictva České národní rady, v následujícím období zastávala funkci velvyslankyně v Austrálii a na Novém Zélandu; velkou část svého politického života strávila jako senátorka (1996–2004). Ve své politické činnosti byla vždy příkladem morální integrity, osobní statečnosti a noblesy. Byla jedním z nejvýznamnějších a nejužnanějších představitelů polistopadového vývoje.

Jaroslava Moserová-Davidová stála při zrodu České komise pro UNESCO. Jako její vedoucí tajemnice a dlouholetá předsedkyně se zasloužila o prosazování ideálů UNESCO. Vynikajícím způsobem reprezentovala Českou republiku na tomto prestižním mezinárodním fóru. Dvakrát zastupovala ČR ve Výkonné radě UNESCO a v roce 1999 byla zvolena předsedkyní 30. zasedání Generální konference UNESCO. Všichni si ji pamatují jako charismatickou, neúnavnou obhájkyň lidských práv ve světě, zanícenou propagátorku rozvíjení dialogu mezi různými kulturami a civilizacemi.

Surgeon, researcher, politician

Jaroslava Moserová-Davidová was born in Prague on 17 January 1930. She graduated from Charles University, Faculty of Medicine. As a surgeon, she engaged in scientific research for more than 30 years and gained international recognition in the field of burns treatment.

At the time of the Velvet Revolution, Jaroslava Moserová-Davidová spontaneously offered to serve the cause of the building of new democratic society. In 1990–1991, she was a member and Vice-President of the Czech National Council. In the following period, she served as Ambassador to Australia and New Zealand. She spent the largest part of her political career as a senator (1996–2004). In her political activities, she was always a model of moral integrity, personal courage and nobility. She was among the most important and the most valued figures of the post-1989 public life in the Czech Republic.

Jaroslava Moserová-Davidová stood at the birth of the Czech National Commission for UNESCO. As its Secretary General and long-serving President, she was instrumental in promoting the idea of UNESCO. She was an excellent representative of the Czech Republic at this prestigious international forum. She represented the Czech Republic twice at the Executive Committee of UNESCO and, in 1999, was elected President of the 30th General Conference of UNESCO. Everyone remembers her as a charismatic, tireless defender of human rights in the world and a vigorous promoter of the dialogue between different cultures and civilisations.

Své umělecké nadání projevovovala jako ilustrátorka, klavíristka, spisovatelka, autorka divadelních a rozhlasových her a překladatelka. Scénář filmu *Dvojrole* byl inspirován jejím působením ve Světové komisi UNESCO pro etiku vědy a technologie, která si klade za cíl, aby se vědecký a technický pokrok neobrátil proti lidstvu.

Svémi aktivitami na mezinárodním poli dosáhla zaslouženého respektu i za hranicemi své vlasti.

Jaroslava Moserová-Davidová zemřela 24. března 2006.

Jaroslava Moserová-Davidová was also a talented artist; she was an illustrator, piano player, writer, playwright and translator. The script for the film *Dvojrole* (*Double Role*) was inspired by her work in the UNESCO's World Commission on the Ethics of Scientific Knowledge and Technology, whose aim is to prevent scientific and technological development from turning against the human race.

Her activities in the international field brought her a well-deserved recognition beyond the borders of her home country.

Jaroslava Moserová-Davidová died on 24 March 2006.

**KATEŘINA
NEUMANNOVÁ**

ČR
Czech Republic

Sportovkyně, olympijská vítězka

Kateřina Neumannová se narodila 15. února 1973 v Písku. Otec Milan byl zubním lékařem, matka Zdenka učitelkou.

Sport měla ráda od útlého věku. Nejprve se věnovala kanoistice, ale nakonec zvítězilo lyžování. Na sportovním gymnáziu ve Vimperku maturovala se samými jedničkami, ale rozhodla se věnovat sportu profesionálně. Už v roce 1992 startovala na Zimních olympijských hrách v Albertville a ve stejném roce vyhrála svůj první závod Světového poháru. Během své dlouhé sportovní kariéry získala mnoho triumfů a ocenění. Má všechny olympijské kovy, kromě letošní zlaté z OH v Turíně získala čtyři stříbrné medaile (jednu letos, dvě v Salt Lake City 2002 a jednu v Naganu 1998, z Nagana má i jeden bronz). V Oberstdorfu se loni stala mistryní světa.

Kateřina Neumannová je známá svým zásadním odmítáním dopingů, který byl a je ve vrcholovém sportu častým jevem.

Kromě zimního sportu se K. Neumannová věnovala závodně i horským kolům; kromě opakovaných titulů mistryně ČR a bronzové medaile z mistrovství Evropy v roce 1995 se v roce 1996 zúčastnila i Letních olympijských her v Atlantě. Celkem se zúčastnila šesti olympijských her. Nyní se doplňkově věnuje golfu.

Po olympiádě v Salt Lake City načas přerušila kariéru z důvodu narození dcery Lucie v roce 2003. Avšak za půl roku se obdivuhodně vrátila zpět do závodů Světového poháru.

Sportswoman, Olympic winner

Kateřina Neumannová was born on 15 February 1973 in the town of Písek. Her father Milan was a dentist; her mother Zdenka was a teacher.

From the very young age, she has been attracted to sport. She started with flat-water canoeing but eventually skiing gained the upper hand. She graduated from the Vimperk Sports Grammar School with excellent results and she decided to take up sport full time. As early as 1992, she competed in the Winter Olympic Games in Albertville and won her first World Cup race. Over her long sports career, she has scored many triumphs and won many awards. She has Olympic medals in all three metals; in addition to this year's gold from Torino, Kateřina Neumannová has four silver Olympic medals (one from Torino, two from Salt Lake City 2002 and one from Nagano 1998) and a bronze medal from Nagano. Last year, she won the World Championship in Oberstdorf.

Kateřina Neumannová is renowned for her absolute refusal of doping, a problem which has very often been associated with top-level sport.

Apart from winter sports, Kateřina Neumannová has also competed in mountain bike races; she was the Czech champion several times, a bronze medal winner at Europe Championships in 1995, and, in 1996, participated at the Summer Olympic Games in Atlanta. Altogether, she has been to six Olympic Games. Today, in addition to her sports career, she plays golf.

After the Olympics in Salt Lake City, her career was temporarily interrupted when she gave birth to her daughter Lucie in 2003. However, she made an admirable comeback to World Cup competitions only six months later.

Kateřina Neumannová je členkou sportovního klubu Dukla Liberec. Aktivně působí v projektech „Tým Kateřiny Neumannové“ a „Hledá se nová Kateřina Neumannová“, které jsou zaměřeny k vyhledávání a podpoře mladých sportovních talentů. Pracovitostí, houževnatostí a pevnou vůlí je příkladem mladým lidem.

Kateřina Neumannová dosaženými sportovními výkony, medailovými oceněními, vždy a za všech okolností fair play vystupováním dlouhodobě skvěle reprezentuje svou zemi a dělá čest českému sportu.

Kateřina Neumannová is a member of the Dukla Liberec sports club. She actively engages in the projects “Kateřina Neumannová Team” and “ Looking for a new Kateřina Neumannová”, aimed at finding and supporting young talented sportsmen and sportswomen. Her hard work, assiduity and strong will are an example to follow for young people.

Kateřina Neumannová's sports achievements, medals and consistent fair play excellently represent her country abroad and do credit to the Czech sport.

**JIŘÍ (GEORG)
NOVÁČEK**

Rakousko
Austria

Krajan, propagátor sokolské myšlenky

Jiří (Georg) Nováček se narodil 22. října 1927 ve Vídni, kde absolvoval základní vzdělání v *české škole Komenického* a tam i maturoval. Po maturitě zahájil vysokoškolské technické studium v Československu, po komunistickém převratu v roce 1948 dokončil studium ve Vídni.

J. Nováček se vždy hlásil k české národnosti a od mládí byl členem vídeňského *Sokola*. Jako nekompromisní zastánce demokracie se vždy podílel na rozvoji své mateřské jednoty *Sokol Vídeň III/XI*. Tato jednota se i jeho zásluhou otevřela novým členům – českým emigrantům po roce 1968. J. Nováček podporoval a udržoval kontakty a spolupráci jak se zástupci tehdy zakázaného *Sokola* v Československu, tak i s *Ústředím československého Sokolstva v zahraničí* a podstatně přispěl k organizaci sokolských sletů v zahraničí a sokolských setkání v Oetz. Působil rovněž v předsednictvu *Menšínové rady* a kromě toho byl a je členem dalších krajan-ských spolků. V současné době je starostou *Sokolské župy Rakouské*.

Po roce 1989, kdy znovuobnovená *Česká obec sokolská* v Praze přenechala na žádost J. Nováčka sokolovnu ve Vídni X a pozemek pod sokolovnou *Sokolské župě Rakouské*, se J. Nováček zasloužil o vybudování nové Sokolovny X a opětovné zapojení v roce 1948 odstěpe- ných sokolských jednot Vídeň I/V a X do *Sokolské župy Rakouské*.

Expatriate, promoter of the idea of SOKOL

Jiří (Georg) Nováček was born on 22 October 1927 in Vienna, where he also passed his primary studies at the *Czech Comenius Elementary School* and his secondary studies. After graduating from the secondary school, he started studying at a technical university in Czechoslovakia but, after the Communist coup in 1948, completed his studies in Vienna.

Jiří Nováček has always proclaimed his Czech nationality and, since his young age, has been a member of *Sokol* in Vienna. An intransigent advocate of democracy, Mr Nováček has always participated in the development of his mother *Sokol* unit, *Sokol Vienna III/XI*. It was partly due to his contribution that this unit opened to new members – Czech immigrants after 1968. Mr Nováček encouraged and maintained contacts and co-operation with representatives of the then banned *Sokol* organisation in Czechoslovakia, as well as with the *Czechoslovak Sokol Headquarters* abroad. He played a major role in organising *Sokol* festivals abroad and *Sokol* meetings in Oetz. He also co-chaired the *Minority Council* and has been a member of other expatriate associations. Today, he chairs the *Austrian Sokol District*.

After 1989, the renewed *Czech Sokol Organisation* in Prague transferred, at the request of Jiří Nováček, the *Sokol* House and land in Vienna X to the *Austrian Sokol District*. Jiří Nováček also played a fundamental role in establishing a new *Sokol* House and re-integrating the split *Sokol* units, Vienna I/V and X, into the *Austrian Sokol District*.

Jeho nedocenitelnou zásluhou je osobní angažovanost při výstavbě nové sokolovny v X. okrese, kdy se mu podařilo získat širokou podporu projektu i nezbytné subvence od rakouského státu (Bundeskanzleramt – Volksgruppenförderung), města Vídně a jiných. Nová sokolovna je významným centrem sportovního a kulturního života nejen *videňského Sokola*, ale i jiných krajan-ských spolků.

Jiří (Georg) Nováček celý život obětavě pracoval pro zachování a rozvoj sokolské myšlenky a tradice a v zájmu zachování českého jazyka a kultury mezi českými krajan- y ve Vídni.

His personal commitment to the construction of the new *Sokol* House in Vienna X, for which he obtained large support and necessary funds from the Austrian state (Federal Chancellery – promotion of minority groups), the City of Vienna and others, is unparalleled. The new *Sokol* House has become an important centre of sports and cultural life not only for *Vienna Sokol* but also for other expatriate associations.

For his whole life, Jiří (Georg) Nováček has worked selflessly for the maintenance and development of the idea and tradition of *Sokol*, as well as for the preservation of the Czech language and culture among Czech expatriates in Vienna.

**PETRA
PROCHÁZKOVÁ**

ČR
Czech Republic

Novinářka, humanitární a sociální pracovnice

Petra Procházková se narodila 20. října 1964. Po maturitě na gymnáziu absolvovala *Fakultu žurnalistiky* na UK v Praze, doktorát složila na téma kreslený film. Krátce byla zaměstnána v *Květech*. Po r. 1989 byla členkou prvního týmu znovuobnověných *Lidových novin*, do roku 1992 pracovala jako reportérka domácí rubriky, v témže roce ji *Lidové noviny* vyslaly do Ruska jako zahraniční korespondentku. Tím započala její kariéra válečné zpravodajky v Abcházii.

V roce 1994 společně s Jaromírem Štětinou založila soukromou novinářskou agenturu *Epicentrum*. Začala pracovat s kamerou, natočila první reportáže a filmy. Jako členka soukromé agentury byla dopisovatelkou *LN*, slovenského deníku *SME*, týdeníku *Týden* a dalších časopisů. Příležitostně pracovala jako agenturní zpravodajka pro různá domácí a zahraniční rádia. Podávala zprávy a svědectví z konfliktů v Abcházii, Osetii, Gruzii, Tádžikistánu, Afghánistánu, Náhorním Karabachu, z uprchlických táborů a vypálených kurdských vesnic v Kurdistánu, dostala se i do hor mezi gerilové bojovníky na Východním Timoru.

Journalist, humanitarian and social worker

Petra Procházková was born on 20 October 1964. After graduating from grammar school, she studied at the *Faculty of Journalism, Charles University, Prague*. The subject of her doctoral thesis was animated film. For a short time, she wrote for *Květy* magazine. In 1989, she became a member of the first reporting team of the re-established newspaper *Lidové noviny*, where she worked as a domestic affairs correspondent until 1992. In this year, *Lidové noviny* sent her to Russia as a foreign correspondent. That is how her career as a war reporter in Abkhazia started.

In 1994, together with the journalist Jaromír Štětina, she founded the independent news agency *Epicentrum*. She started working with a camcorder and shot her first reports and documentaries. As a private news agency journalist, she worked as a correspondent for *Lidové noviny*, the Slovak newspaper *SME*, the *Týden* weekly and other magazines. She occasionally served as news service reporter for Czech and foreign radio stations. She covered conflicts in Abkhazia, Ossetia, Georgia, Tajikistan, Afghanistan, Nagorny Karabakh, reported from refugee camps and burnt Kurdish villages in Kurdistan, and worked her way among guerrilla fighters in the mountains of East Timor.

Několik let se věnovala problematice Čečenska – v roce 1994 byla svědkem prvního bombardování v Grozném, v Buďonovsku byla přítomna v době diverzní akce Šamila Basajeva – společně s několika dalšími novináři se nabídla jako rukojmí místo pacientů nemocnice. Natáčela v rozbombardovaných Samaškách v první i druhé válce, přinášela informace o hromadných hrobech atd. Poté se rozhodla na čas změnit práci a zůstala v Grozném rok jako nezávislá humanitární a sociální pracovnice. Zde také založila občanské sdružení *Berkat*, které se věnuje především dětem a ženám. *Berkat* je v poslední době aktivní nejen v místech postižených válkou, ale i v České republice, kde na základě individuálního zájmu českých občanů (opět převážně žen) organizuje pomoc jednotlivým potřebným, či malým skupinám v krizových oblastech. Naprostá většina členů *Berkatu* včetně Petry Procházkové jsou dobrovolníci.

V roce 2000 byla ruskými úřady označena jako persona non grata a byla nucena z Ruska odjet do Prahy. Od listopadu 2001 pracuje jako zpravodajka a dobrovolnice *Berkatu* v Afghánistánu. Je držitelkou několika novinářských cen a v roce 2001 převzala od prezidenta ČR medaili Za zásluhy.

Petra Procházková svou cílevědomou nezištnou humanitární prací v ohrožených oblastech výrazně přispívá k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

For several years, she was dedicated to the Chechnya issue; in 1994, she witnessed the first bombing of Grozny, and was in Budyonovsk at the time of the hostage-taking raid of Shamil Basayev – together with several other journalists, she offered herself in exchange for hostages taken from the hospital. She filmed Samashki, destroyed by bombing in the first and second Chechen wars, she reported on mass graves, etc. She then decided to temporarily switch jobs and stayed in Grozny for one year to work as a humanitarian and social worker. There she founded the *Berkat* civic association, focusing mainly on women and children. Recently, *Berkat* has been active not only in war-affected regions, but also in the Czech Republic. With individual impulses from Czech citizens (again mostly women), it organises aid for specific people or small groups in need in depressed areas. The majority of *Berkat* workers, including Petra Procházková, are volunteers.

In 2000, she was declared persona non grata by Russian authorities and had to return from Russia to Prague. Since November 2001, she has worked as a correspondent and *Berkat* volunteer in Afghanistan. She has received several press awards and the Medal for Merit from the President of the Czech Republic in 2001.

Her systematic and selfless humanitarian work in endangered areas has greatly helped promote the reputation of the Czech Republic abroad.

**JEHO VELIČENSTVO
NORODOM SIHAMONI,
KRÁL KAMBODŽE**

Kambodža
Cambodia

Ušlechtilý panovník hovořící česky a s vřelým vztahem k Praze a České republice

Jeho Veličenstvo Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni, král Kambodže, je synem Jeho Veličenstva kambodžského krále Norodoma Sihanouka a Jeho Veličenstva královny Monineath. Narodil se v Phnom Penhu 14. května 1953. Základní vzdělání získal v Phnom Penhu a v Praze, kam jej v roce 1962 poslal jeho otec. V letech 1967–1971 pokračoval ve studiu tance, hudby a herectví na *Státní konzervatoři* v Praze a následně v letech 1971–1975 na pražské *Akademii múzických umění*. Poté odjel studovat kinematografii do Severní Koreje a v roce 1977 se musel vrátit do Kambodže, kde byl spolu s rodiči držen Rudými Khmery v domácím vězení. V roce 1981 odjel do Francie, kde vyučoval balet. V roce 1993 byl pověřen vedením kambodžské mise při UNESCO.

Po nečekaném odchodu na odpočinek jeho otce krále Norodoma Sihanouka byl Norodom Sihamoni dne 14. října 2004 zvolen mimořádným devítičlenným sborem králem Kambodže. Třídenní korunovační ceremonie proběhly v Phnom Penhu ve dnech 28.–30. října 2004. Norodom Sihamoni je považován za ušlechtilého panovníka s mimořádným zájmem o umění a sociální sféru.

Jeho Veličenstvo Norodom Sihamoni prožil většinu dětství a mládí v bývalém Československu a dodnes hovoří o České republice jako o své druhé vlasti. Svůj vřelý vztah k Praze, České republice a českému jazyku (který bezvadně ovládá), projevuje při každé příležitosti.

A noble-minded monarch speaking Czech and showing his affection for Prague and the Czech Republic

His Majesty Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni, King of Cambodia, is the son of His Majesty Norodom Sihanouk, King of Cambodia, and Her Majesty the Queen Monineath. He was born in Phnom Penh on 14 May 1953. He received primary education in Phnom Penh and in Prague where he was sent by his father in 1962. Between 1967 and 1971, he studied dance, music and acting at the *State Conservatory* in Prague and continued his studies at the *Academy of Performing Arts* between 1971 and 1975. Later on, he went to North Korea to study cinematography. In 1977, he had to return to Cambodia where the Red Khmers held him and his parents in house arrest. In 1981, he went to France where he taught ballet. In 1993, he was appointed head of the Cambodian mission to UNESCO.

When his father Norodom Sihanouk retired, Norodom Sihamoni was elected, on 14 October 2004, the King of Cambodia by a special nine-member council. A three-day coronation ceremony took place in Phnom Penh from 28 to 30 October 2004. Norodom Sihamoni is regarded as a noble-minded monarch with an outstanding interest for art and social issues.

His Majesty Norodom Sihamoni spent most of his childhood and young age in former Czechoslovakia and today he refers to the Czech Republic as his second homeland. He does not miss a single opportunity to show his affection for Prague, the Czech Republic and the Czech language (which he masters perfectly).

Dne 11. března letošního roku se pod jeho záštitou konala v Phnom Penhu akce „Vzdálené světy – 50. let česko-khmerského přátelství“. Byla uspořádána výstava originálů obrazů Františka Kupky a zorganizováno hudební vystoupení prof. Anny Huječkové, bývalé učitelky krále Norodoma Sihamonih, a vystoupení pana Vlastimila Harapese. Králi bylo předáno speciální bibliofilské vydání 107 kreseb Františka Kupky „Člověk a země“. Král, který se osobně slavnostního večera zúčastnil, prohlásil, že Česká republika a Kambodža jsou si velmi blízké. Není nutné dodat, že je to bezpochyby i osobní zásluhou panovníka, Jeho Veličenstva Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamonih.

On 11 March 2006, a cultural event, “Les mondes lointains – 50 ans d’amitié tchéco-khmère” took place under the High Patronage of His Majesty the King Norodom Sihamoni in Phnom Penh. The event included an exhibition of original paintings by František Kupka, a music performance by Anna Huječková, former teacher of His Majesty Norodom Sihamoni, and a performance by Vlastimil Harapes. His Majesty King received a special bibliophile edition of 107 Kupka’s drawings, “Man and Earth”. His Majesty King, who personally attended the event, said that the Czech Republic and Cambodia are very close. This is certainly also thanks to the personal contribution of His Majesty Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni.

**JOSEF ŠKVORECKÝ
A ZDENA SALIVAROVÁ**

Kanada
Canada

Photos by PAVEL ČERNOCH

Spisovatelé, zakladatelé exilového nakladatelství '68 Publishers

Josef Škvorecký se narodil 27. září 1924 v Náchodě. Je jedním z nejvýznamnějších poválečných českých prozaiků. Jeho románový epický cyklus s ústřední postavou Dannyho Smiřického je jedním z neucelenějších prozaických obrazů o české společnosti od 40. let (dovedený až ke zkušenosti exilu po roce 1968) a o hledání nové integrity v „Novém světě“. Škvorecký vystudoval gymnázium v Náchodě, kde byl za války od roku 1943 nasazen jako pomocný dělník v místní továrně. Po válce absolvoval *Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy*, krátce učil na střední škole v Polici a Hořicích a po vojenské službě (1951–53) se stal redaktorem *Státního nakladatelství krásné hudby, literatury a umění*. V letech 1956 až 58 působil jako redaktor nově založené revue *Světová literatura*.

Škvorecký začínal poezií, ale skutečný a pamětihodně razantní vstup do literatury přišel až roku 1958, kdy vyšel jeho román *Zbabělci*. Škvoreckého stál tento román místo ve *Světové literatuře*, od roku 1963 měl svobodné povolání. Škvorecký se záhy etabloval jako jeden z nejvydávanějších a také nepopulárnějších prozaiků. Vedle povídkových sbírek *Sedmiramenný svícen* (1964) a *Babylónský příběh* (1967) vydal i sbírku detektivních povídek *Smutek poručíka Borůvky* (1966). Škvorecký byl již tehdy vynikajícím odborníkem v oboru americké a anglické literatury. Překládal a doslovy opatroval přední moderní americké autory (Hemingwaye, Faulknera, Sinclaira Lewise, Henryho Jamese, Hammetta, Chandlera aj.).

Writers, founders of '68 Publishers, exile publishing house

Josef Škvorecký was born in Náchod on 27 September 1924. He is one of the most important Czech post-war prose-writers. His epic cycle of novels, featuring the character of Danny Smiřický, is one of the most complete portrayals of Czech society from the 1940s until the exile experience after 1968, as well as of the search for a new identity in the “New World”.

Škvorecký studied at *Náchod Grammar School*. In 1943, he was placed in the local factory as an auxiliary worker. After the war, he studied at the *Faculty of Arts, Charles University*, and then worked briefly as a teacher at secondary schools in Police and Hořice. After his military service (1951–1953), he became an editor of the *National Publishing House of Music, Belles-letters and Art*. Between 1956 and 1958, he edited the newly established *World Literature* review.

Škvorecký started his career as a poet, but his real and memorable breakthrough in the world of literature came in 1958, when his novel *Zbabělci* (*The Cowards*) was published. As a consequence, he was suspended from *World Literature* and started to work from 1963 as a freelance writer. He soon established a solid reputation as one of the most published and also most popular Czech prose-writers. Besides his collections of short stories *Sedmiramenný svícen* (*The Menorah*, 1964) and *Babylónský příběh* (*The Babel Story*, 1967), he published a collection of crime stories *Smutek poručíka Borůvky* (*The Mournful Demeanour of Lieutenant Borůvka*, 1966). At the time, Škvorecký was already a specialist in American and English literatures. He was the author of translations and postscripts of leading modern American writers, such as Hemingway, Faulkner, Sinclair Lewis, Henry James, Hammett, Chandler, etc.

Zdena Salivarová se narodila 21. října 1933 v Praze. Studovala *dívčí reálné gymnázium E. Krásnohorské* v Praze, po maturitě se stala členkou *Československého státního souboru písní a tanců*, kde jako zpěvačka působila do roku 1962. V letech 1961–62 působila jako zpěvačka a herečka v *Laterně magice*, v letech 1962–65 byla členkou divadla *Paravan*. V letech 1965–1968 studovala dramaturgii na *FAMU*. Jako literátka debutovala v roce 1968 povídkovým souborem *Pánská jízda*. Typ nonkonformní, silné ženy a její střet s ideologickým, totalitním režimem představila v románu *Honzlová*. Podobně je laděn i soubor povídek *Nebe, peklo, ráj*. Obraz několika generací českého exilu podala Z. Salivarová v románu s autobiografickými prvky *Hnuj země* a historii nakladatelství '68 Publishers vylíčila v knize *Samožerbuch*, kterou napsala spolu s manželem Josefem Škvoreckým.

Po okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy odjeli Škvorečtí v roce 1969 do USA na studijní pobyt. Do Československa se již nevrátili a zůstali v exilu v kanadském Torontu. Josef Škvorecký se stal profesorem anglické a americké literatury na *Torontské univerzitě*. Manželé Škvorečtí založili nejproslulejší exilové nakladatelství '68 Publishers (1972–95), které vydalo takřka 230 knižních titulů. V roce 1990 byli Josef Škvorecký a Zdena Salivarová vyznamenáni *Rádem Bílého lva* a Josefu Škvoreckému byl v roce 1992 udělen *Rád Kanady*.

Nedocenitelnou, trvalou a společnou zásluhou manželů Škvoreckých je přetrvání svobodné české literatury v době komunistické totality.

Zdena Salivarová was born on 21 October 1933 in Prague. After graduating from the *Eliška Krásnohorská Grammar School for Girls*, she became a member of the *Czechoslovak National Ensemble of Songs and Dances*, where she was a singer until 1962. In 1961–1962, she performed as a singer and actress in *Laterna Magika*; between 1962 and 1965, she was a member of the theatre ensemble *Paravan*. From 1965 to 1968, she studied dramaturgy at the *Film School of the Academy of Performing Arts*. She debuted as a writer in 1968, with a collection of short stories called *Pánská jízda* (*The Stag Party*). In her novel *Honzlová* (*Summer in Prague*), she introduced a type of nonconformist, strong woman confronted with totalitarian ideology. The same theme appears in the collection of short stories *Nebe, peklo, ráj* (*Ashes, Ashes, All Fall Down*). In *Hnuj země* (*The Manure of the Earth*), a novel with autobiographical elements, she portrayed several generations of Czech exile. Together with her husband Josef Škvorecký, she described the history of '68 Publishers in a book named *Samožerbuch*.

After the occupation of Czechoslovakia by Warsaw Pact troops, in 1969, the Škvoreckýs went for a study visit to the USA. They never returned to Czechoslovakia and stayed in exile in Toronto, Canada. Josef Škvorecký became a professor of English and American Literatures at the *University of Toronto*. Together with his wife, he founded the most famous exile publishing house, '68 Publishers (1972–1995), which released over 230 book titles. In 1990, Josef Škvorecký and Zdena Salivarová were awarded the *Order of the White Lion*; Josef Škvorecký was awarded the *Order of Canada* in 1992.

Thanks to the valuable, long-standing and common efforts of the Škvoreckýs, Czech literature survived the communist totalitarianism.

**TOMÁŠ
ŠPIDLÍK**

Vatikán
The Vatican

Cardinal, filozof, spisovatel

Prof. dr. Tomáš Špidlík se narodil 17. prosince 1919 v moravských Boskovicích. Vystudoval gymnázium v rodném městě, před válkou začal na *brněnské univerzitě* studovat latinu a češtinu. Po uzavření českých univerzit vstoupil v roce 1940 do *jezuitského řádu*. Po první přípravě na Velehradě dostudoval teologii v Maastrichtu, kde byl v roce 1949 vysvěcen na kněze. Rok nato odešel do Florencie a roku 1951 se ujal funkce spirituála v české katolické koleji *Nepomucenum* v Římě. Na tomto místě vytrval 38 let (1951–1989). Přitom dokončil studia na *Orientálním ústavu* doktorátem a specializací ve spirituálně křesťanského Východu.

Od roku 1954 vyučoval východní a patristickou teologii na *Orientálním ústavu*, na *Papežské gregoriánské univerzitě* a v karmelitánském ústavu *Terezianum* v Římě. Jako docent hostoval na několika světových univerzitách. Napsal řadu knih a článků, které byly vydány v řadě světových jazyků. Od roku 1991 žije a pracuje v římském *Centru Aletti*. V roce 1996 byl *Ateliér duchovního umění Centra Aletti* pověřen obnovou vatikánské kaple „Redemptoris Mater“. T. Špidlík spoluzodpovídal za teologickou a uměleckou projekci. V březnu roku 1995 dával Tomáš Špidlík duchovní cvičení papeži Janu Pavlu II. a vatikánské kurii.

Cardinal, philosopher, writer

Professor Tomáš Špidlík was born on 17 December 1919 in the Moravian town of Boskovice. After completing secondary school in his hometown, he started to study Latin and Czech at the *University in Brno*. Following the closure of the Czech universities, he joined the *Jesuit Order* in 1940. After his novitiate in Velehrad, he rounded off his studies in Maastricht, where he was ordained as a priest in 1949. A year later, he moved to Florence and, in 1951, became the spiritual director of the Czech Catholic *Pontifical Nepomuceno Seminary* in Rome. He remained there for 38 years (from 1951 to 1989). In the meantime, he finished his doctoral studies in the spirituality of eastern Christianity at the *Pontifical Oriental Institute*.

From 1954, he taught eastern and patristic theology at the *Oriental Institute*, at the *Pontifical Gregorian University* and at the *Teresianum Carmelite college* in Rome. He was a visiting lecturer to several world-known universities. He is the author of numerous books and articles that have been translated into several languages. Since 1991, he has lived and worked in the *Aletti Centre* in Rome. When, in 1996, the *Centro Aletti Workshop of Spiritual Art* was entrusted with the renovation of the “Redemptoris Mater” Chapel in the Vatican, Tomáš Špidlík was responsible for the theological and artistic part of the project. In March 1995, he led the spiritual exercises of Pope John Paul II and his Curia.

21. října 2003 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován kardinálem. Po arcibiskupovi Miloslavu Vlkovi se stal již 21. kardinálem z českých a moravských diecézí. O tom, že kardinál Špidlík je uznávanou osobností celého církevního světa, svědčí i skutečnost, že volbu nového papeže 18. dubna 2005 zahajoval proslavem právě on.

T. Špidlík patří ke špičkovým teologům katolické církve a v rámci katolické hierarchie mimo ČR je nejvýše postaveným Čechem (spolu s kardinálem M. Vlkem jsou jedinými českými kardinály). I v rámci celoživotního pobytu mimo ČR se T. Špidlík vždy hlásil k českým kořenům a z tohoto hlediska důstojně reprezentoval dobré jméno České republiky ve světě.

Přes prioritně teologické zaměření má životní dílo T. Špidlíka (vztahy mezi západními a východními křesťanskými církvemi) ekumenický ráz. Svým profilem proto odpovídá zájmu ČR o korektní vztahy mezi občany s rozdílným přístupem k víře a má kulturní i politický přesah do občanské společnosti. Kardinál Tomáš Špidlík je uznávanou osobností jak v rámci katolické církve, tak v občanské společnosti. V roce 1993 jej společnost byzantských studií v Sankt Petěrburgu jmenovala svým čestným členem. V dubnu 1994, u příležitosti vydání jeho *Ruské myšlenky*, získal medaili a čestné občanství města Troyes. Byly mu uděleny čestné doktoráty *UK Praha*, *UP Olomouc* a *Univerzity v Cluji-Napoce* (Rumunsko). V r. 1998 převzal z rukou prezidenta ČR Řád TGM. V r. 1999 získal od Svatého stolce čestné ocenění „Pro Ecclesia et Pontifice“ a v r. 2003 od Institutu ekumenických studií v Bari cenu „Sv. Mikuláše“ za ekumenismus.

V r. 2003 získal od italského prezidenta Ciampiho Zlatou medaili za kulturu a umění, jedno z nejvyšších italských vyznamenání.

On 21 October 2003, Father Špidlík was made a cardinal by Pope John Paul II. After Archbishop Miloslav Vlk, he is the 21st cardinal from the Czech and Moravian dioceses. Cardinal Špidlík is highly respected in the world of the Church. It is not by coincidence that it was him who, on 18 April 2005, delivered a speech at the opening of the election of the new pope.

Tomáš Špidlík is one of the top theologians in the Catholic Church. He is also the highest-ranking Czech in the Catholic hierarchy abroad (he and Cardinal Miloslav Vlk being the only Czech cardinals). Even though he has spent almost his entire life abroad, he has always been proud of his Czech roots, thus promoting the good reputation of the Czech Republic abroad.

Although he has primarily focused on theology, his life work (on relations between the western and eastern Christian churches) is of an ecumenical character. The profile of his work is thus in line with the Czech Republic's idea of correct relations between people with a different approach to faith, and its cultural and political contents have a bearing on civil society. Cardinal Špidlík is a respected authority not only in the context of the Catholic Church but also in civil society. In 1993, the Society of Byzantine Studies in St. Petersburg named him an honorary member. In April 1994, on the occasion of the publication of his *Russian Idea*, the city of Troyes awarded him the medal of the city as a commemoration of honorary citizenship. He has received *honoris causa* doctorates from *Charles University, Prague*, from *Palacký University, Olomouc* and from the *University of Cluj-Napoca, Romania*. In 1998, the President of the Czech Republic conferred the Order of Tomas Garrigue Masaryk on him. In 1999 the Holy See conferred him the honorary award “Pro Ecclesia et Pontifice” and in 2003 the Institute for Ecumenical Studies of Bari awarded him the prize “Saint Nicholas” for ecumenism.

In 2003 President Ciampi decorated him with the Golden medal for Culture and Art, one of the highest honors of the Italian State.

**HELENA
VOLDANOVÁ**

Argentina

Krajanka, komenioložka, propagátorka českého jazyka, literatury, umění a hudby

Helena Voldanová pochází ze starých vlastenecky založených a buditelky činných rodin. Do Argentiny odešla v roce 1936 za otcem působícím na Československém konzulátu. V důsledku 2. světové války se rodina rozhodla zůstat v Argentině.

Helena Voldanová vystudovala literární a psychologické obory, později dějiny hudby a umění na *Státní univerzitě Buenos Aires*. V šedesátých letech 20. století vyučovala českou kulturu a slovanské literatury na *Katolické univerzitě*.

Záhy po příjezdu do Buenos Aires zahájila překladatelskou činnost, zpočátku překládala převážně díla Karla Čapka. Během let připravila řadu dalších překladů. K této činnosti se pak plně vrátila při práci na *Antologii české a slovenské poezie*. Především se však celoživotně věnovala dílu J. A. Komenského. Z českých a latinských originálů přeložila do španělštiny velký výbor z jeho díla. Na základě Komenského korespondence a textů sepsala jeho životopis a na téma Komenského připravila řadu dalších materiálů.

Helena Voldanová spolupracuje na divadelních, rozhlasových a výukových programech. Založila kulturní spolek *Centro Cultural Johannes Amos Comenius* s cílem propagovat českou kulturu v Argentině a šířit ideály Komenského. V roce 2004 se významně zasloužila o založení *Katedry českého jazyka* na *Universidad Argentina J. F. Kennedy* a v rámci této katedry uspořádala dva cykly přednášek k výročí A. Dvořáka a B. Martinů.

Expatriate, Comeniologist, promoter of the Czech language, literature, art and music

Helena Voldanová is a descendant of old patriotic families active in the Czech National Revival. In 1936, she went to Argentina to join her father who worked at the Czech consular post. As the result of the World War II, the family decided to stay in Argentina.

Helena Voldanová studied literature and psychology, and later also the history of music and arts, at the *Buenos Aires University*. In the 1960s, she taught Czech culture and Slavonic literatures at the *Catholic University*.

Shortly after her arrival in Buenos Aires she started translating, her first translations being mostly the works by Karel Čapek. Over the following years, she has been responsible for many other translations. She returned to this activity during preparations for an *Anthology of Czech and Slovak Poetry*. First and foremost, however, she has dedicated her entire life to the work of Comenius. She has translated a large anthology of his works from Czech and Latin into Spanish. On the basis of Comenius' correspondence and texts, she has written his biography and prepared a number of other publications.

Helena Voldanová co-organizes theatre and radio programmes and lectures. She founded the *Centro Cultural Johannes Amos Comenius*, a cultural association aimed at the promotion of Czech culture and Comenius' ideas in Argentina. In 2004, she played an important role in establishing the *Czech Language Department* at the *Universidad Argentina J. F. Kennedy*, for which she prepared two lecture cycles to mark the anniversary of A. Dvořák and B. Martinů.

V roce 2005 pokračovala v těchto aktivitách a uskutečnila několik cyklů přednášek a kulturních akcí, vztahujících se k J. A. Komenskému a představitelům české literatury, hudby a umění.

Helena Voldanová je jednou z nejvýznamnějších propagátorek české kultury v Argentině.

In 2005, she continued these activities and organized several lecture cycles and cultural events in commemoration of Comenius and representatives of Czech literature, music and arts.

Helena Voldanová is one of the most significant promoters of Czech culture in Argentina.

**IVAN
WILHELM**

ČR
Czech Republic

Vědec, pedagog

Ivan Wilhelm se narodil 1. května 1942. Studoval v letech 1959–1964 na *Fakultě technické a jaderné fyziky ČVUT*, kde po studiu nastoupil do zaměstnání. V roce 1967 byl vyslán na dlouhodobý studijní pobyt do *SUJV Dubna*, kde pracoval v Laboratoři neutronové fyziky a zabýval se studiem vlastností vzbuzených stavů atomových jader. V roce 1967 byla katedra jaderné fyziky FTJF, na které byl zaměstnán, převedena na *Matematicko-fyzikální fakultu UK*, kde byl I. Wilhelm po návratu z Dubny pověřen pedagogickými povinnostmi a v odborné činnosti se nadále věnoval experimentálnímu studiu fyzikálních vlastností jaderné hmoty v podmínkách extrémní deformace. V roce 1965 se Ivan Wilhelm stal členem KSČ. V rámci prověrek byl v roce 1969 z KSČ vyloučen. Byl nucen ukončit pedagogickou činnost, byla mu zakázána přímá práce se studenty a znemožněny zahraniční cesty. V následujících letech se intenzivně věnoval práci v nově založené laboratoři urychlovače iontů van de Graff na *MFF UK*.

V roce 1990 byl I. Wilhelm jmenován členem *vládního výboru pro koordinaci spolupráce ČR a SUJV Dubna* a členem *vládního výboru pro koordinaci ČR s CERN v Ženevě*. Byl členem *Vědecké rady ČVUT*. V současnosti je předsedou *Vědecké rady SUJV* v Dubně. Od roku 1994 je členem *Sněmu AV ČR*. Dále je předsedou rady programu *INGO* na MŠMT. V *Jednotě českých matematiků a fyziků* působí jako předseda odborné sekce „Jaderná fyzika“.

Scientist, teacher

Ivan Wilhelm was born on 1 May 1942. Between 1959 and 1964, he studied at the *Faculty of Technical and Nuclear Physics, Czech Technical University in Prague*. In 1967, he was sent on a long-term study attachment to the *Joint Institute for Nuclear Research (JINR) in Dubna*, where he worked in the Neutron Physics Laboratory, examining the properties of excited states of the nuclei. On his return from Dubna, Ivan Wilhelm worked as a lecturer in the Nuclear Physics Department of the Faculty of Technical and Nuclear Physics which, in 1967, became a part of the *Charles University, Faculty of Maths and Physics*. As a researcher, he continued his experimental study of the physical properties of the nuclear substance under extreme deformation. He joined the Communist Party in 1965 but was suspended in 1969 as part of the post-1968 purges. He had to stop teaching and was banned from working with students and from travelling abroad. In the following years, he devoted himself to intensive work in the newly founded Van de Graff Ion Accelerator Laboratory at the *Faculty of Maths and Physics, Charles University*.

In 1990, Ivan Wilhelm was appointed a member of the *Government Committee for Coordination of the Collaboration between the Czech Republic and JINR in Dubna* and of the *Government Committee for the Coordination of the Czech Republic with CERN in Geneva*. He was a member of the *Scientific Board of the Czech Technical University*. At present, he is the chairman of the *Scientific Board of JINR Dubna*. Since 1994, he has been a member of the *Assembly of the Czech Academy of Sciences*. He also chairs the board of the *INGO programme* at the Ministry of Education, Youth and Sports. He chairs the “Nuclear Physics” section within the framework of the *Union of Czech Mathematicians and Physicists*.

V prosinci 1989 byl I. Wilhelm zvolen do *Akademického senátu MFF* a *Akademického senátu UK*, zde se stal členem předsednictva a po zřízení funkce předsedy byl jeho předsedou do roku 1993. Od roku 1994 byl po dvě funkční období prorektorem UK pro rozvoj. V roce 1999 a opětovně v roce 2002 jej Akademický senát UK zvolil rektorem Univerzity Karlovy. V *Radě vysokých škol* byl zvolen v prvním funkčním období místopředsedou a ve druhém předsedou. Po celou dobu jeho působení ve funkci rektora UK byl také předsedou *České konference rektorů* a členem řídicího výboru *Evropské asociace univerzit (EUA)*. Je také členem *Světové asociace univerzit (IAU)* a od roku 2004 je i členem *Rady vlády ČR pro výzkum a vývoj*.

Professor Wilhelm ve svých funkcích věnoval a věnuje mimořádnou pozornost jak problematice reformy vysokých škol, tak oblasti vědy a výzkumu. Zasaduje se o to, aby se zintenzivňovala mezinárodní spolupráce akademických a vědeckých pracovníků v zájmu výměny zkušeností a vybudování sítě spolupracujících vysokoškolských a vědeckých institucí. Za pozornost stojí zmínka, že za dobu jeho rektorského působení dosáhla UK nejintenzivnější participace v mezinárodní výměně studentů ze všech vysokých škol v nových členských zemích EU.

V pozornosti I. Wilhelma byly vždy jasné cíle: zkvalitnění vysokoškolské výuky, širší nabídka studijních programů a oborů, možnosti studia v cizích jazycích, zvýšení mobility studentů a pedagogických pracovníků, účinné hledání partnerů pro společná vědecká pracoviště, prohlubování spolupráce mezi vysokými školami a vědeckými ústavami, vytváření sítě pracovišť participujících na vědeckých programech orientovaných na partnerskou spolupráci se zahraničními centry výzkumu a aktivní vstupování do programů EU vytvářejících evropský výzkumný prostor. Profesor Wilhelm vahou své osobnosti, odborností a veškerou činností přispívá ku prospěchu České republiky a šíření jejího dobrého jména v zahraničí.

In December 1989, Ivan Wilhelm was elected to the *Academic Senate of the Faculty of Maths and Physics* and to the *Academic Senate of Charles University*, where he became a member and then the first President of the Academic Board; he stayed in office until 1993. From 1994, he served as the Vice-Rector for the Development of Charles University for two terms of office. In 1999, the Academic Senate elected him Rector of Charles University; he was re-elected for a second term in 2002. He was Vice-President and then President of the *Czech Higher Education Council*. Since 2000, he has chaired the *Czech Conference of Rectors* upto the end of his second rector's term. He was also a member of the Board of the *European University Association (EUA)*, and is a member of the *International Association of Universities (IAU)* and, since 2004, a member of the *CR government's Research and Development Council*.

In all these posts, Ivan Wilhelm has always paid particular attention to the issue of the reform of higher education, as well as to science and research. He strives to promote more intensive international cooperation between academic and research workers in order to enhance the exchange of information and the fostering of a network of universities and research institutions. Being in the rector's position, Charles University enhanced its participation in the international student's exchange programmes to the most intensive level comparing with other new EU member's universities.

Ivan Wilhelm has always had clear goals: better quality teaching at universities, a broader choice of study programmes and specializations, the chance to study in foreign languages, greater student and teacher mobility, efficient searches for partners for the creation of joint scientific centres, more intensive cooperation between universities and research institutes, the building of a network of centres participating in scientific programmes focusing on partnerships with research centres abroad, and active involvement in EU programmes creating a common European research area. By virtue of his authority, scientific merit and activities, Professor Wilhelm works for the benefit of the Czech Republic and for the promotion of its good reputation abroad.

**ORHAN
YÜCE**

Turecko
Turkey

Podnikatel, propagátor České republiky a značky ŠKODA

Orhan Yüce se narodil 5. května 1929. V roce 1949 absolvoval gymnázium ve městě Galatasaray. Po ukončení vojenské služby začal pracovat v sektoru automobilového průmyslu, ve kterém se pohybuje již více než 50 let. Během jeho prvních let po vstupu do tohoto odvětví zastupoval motocykly NSU a automobily Alfa Romeo. Později se začal zajímat o automobily značky ŠKODA a užitková vozidla, která se ukázala jako velice perspektivní pro turecký trh. Následně se stal výhradním zástupcem ŠKODY AUTO pro celé Turecko.

Od roku 1976 je viceprezidentem sportovního klubu *Galatasaray Sports Club*, od roku 1983 zakladatelem a prezidentem *Asociace prodejců automobilů* a v posledních desetiletí je členem nejstaršího prestižního společenského klubu v zemi, *Cercle d'Orient*, v němž se stal předsedou řídicí rady.

Orhan Yüce má velmi vřelý vztah k České republice a k Praze, kterou obdivuje a často navštěvuje. Vybudoval velmi reprezentativní prodejnu a budovu vedení ŠKODA YÜCE AUTO v Istanbulu. Zajišťuje pomocí dalších dealerů prodej automobilů ŠKODA v celém Turecku. Jedná se každý rok v průměru o 8–10 tisíc automobilů. Celkem již nyní jezdí po tureckých silnicích více než 100 tisíc automobilů Škoda vyrobených v ČR, což je výsledek mnohaleté usilovné práce týmu vedeného O. Yücem a harmonických a nadstandardních vztahů s jeho českými partnery.

Entrepreneur, promoter of the Czech Republic and the ŠKODA trademark

Orhan Yüce was born on 5 May 1929. In 1949, he graduated from the School of Galatasaray. On completing his military service, he started to work in the automotive sector for the next fifty years. During his first years in the sector he got the representations of NSU motorcycles and Alfa Romeo cars. Later he became interested in ŠKODA cars and commercial vehicles which seemed to promise a great future in Turkey. And finally he became the exclusive ŠKODA AUTO Representative and Distributor in his country.

As an entrepreneur equally interested in sports, he was elected the Vice-Chairman of the famous *Galatasaray Sports Club* in 1976. In 1983, he founded the *Automobile Dealers Association of Turkey* of which he became the President. For the past several decades he has been a member of the *Cercle d'Orient*, the oldest prestigious social club in the country. He is at present the Chairman of Cercle d'Orient's Supreme Council.

Orhan Yüce has strong affection for the Czech Republic and Prague of which he is an admirer and frequent visitor. He has built the prestigious ŠKODA YÜCE AUTO Headquarters in Istanbul. Through its many nationwide dealers, he distributes ŠKODA automobiles throughout Turkey, thus ensuring the sale of eight to ten thousand cars a year in average. Today, more than a hundred thousand ŠKODA cars manufactured in the Czech Republic are being driven on the roads of Turkey, due in part to the many years of hard work by Orhan Yüce's team and its harmonious and outstanding relations with Czech partners.

Orhan Yüce se navíc velmi aktivně podílí na propagaci České republiky v Turecku. Účinně pomáhá úspěšnému zajištění návštěv českých představitelů v této zemi. Přispěl významnou měrou, finančně i osobně, k úspěšnému průběhu akce „Pražské dny v Istanbulu“ v dubnu 2005.

Orhan Yüce je oddaným přítelem České republiky a svou prací již 50 let přispívá k posílení prestiže ČR v Turecku.

In addition, Orhan Yüce is very actively involved in the promotion of the Czech Republic in Turkey. He efficiently assists in the organization of visits by important Czech officials to his country. By his personal and financial support, he has made a significant contribution to the success of the “Days of Prague in Istanbul” in April 2005.

Orhan Yüce is a devoted friend of the Czech Republic and his work over the past fifty years has helped increase very high prestige of the Czech Republic in Turkey.

american SOKOL

AMERICKÝ SOKOL

USA

Celoamerická sokolská organizace přispívající k udržování českého kulturního dědictví

Prezident: Larry Laznovsky

První americká sokolská organizace byla založena v roce 1865 v St. Louis (stát Missouri). V dalších letech vznikly místní sokolské skupiny v Chicagu, New Yorku a dalších amerických městech. V roce 1866 z nich byla vytvořena *Národní Jednota Sokol*. S přílivem nových přistěhovalců rostl i počet dalších lokálních skupin, které se sloučily do *Župy Fügner-Tyrš*. V lednu 1917 se obě organizace spojily a vytvořily *American Sokol Organization (ASO)*, která pod názvem *Americký Sokol* existuje dodnes. Během první světové války členové *ASO* a *Slovak Sokol USA* nabídli své síly, aby pomohli vítězství spojeneckých vojsk a vytvoření nezávislého československého státu.

V současné době tvoří celoamerickou strukturu *Amerického Sokola* několik desítek místních skupin. Tradiční sokolský pozdrav „Nazdar!“ zní ve všech koutech Spojených států. Mnoho učitelů na všech typech škol v USA vděčí za své schopnosti a dovednosti právě členství v Sokolu. Přestože *Americký Sokol* vychoval řadu olympijských vítězů, nejvíce se pyšní tisíci dětí a dospělých, kteří prošli jeho tělocvičnami. Získávají tam nejen dobrou fyzickou zdatnost, ale též duševní pohodu, učí se správnému přístupu k morálce, občanské aktivitě a patriotismu.

All-American Sokol organization contributing to the maintenance of Czech cultural heritage

President: Larry Laznovsky

The first American Sokol unit was founded in 1865 in St. Louis (Missouri). In the following years, other local Sokol units emerged in Chicago, New York and other towns and cities. In 1866, the existing Sokol units formed the *National Sokol Union*. With the inflow of immigrants, the number of Sokol units grew and they eventually formed the *Fügner-Tyrš Sokol District*. In January 1917, both organizations merged to form *American Sokol Organization (ASO)* which under the name of *American Sokol* exists until today. During the First World War, members of *ASO* and *Slovak Sokol USA* volunteered to assist in the victory of the Allied Forces and the creation of the independent Czechoslovak Republic.

Today, *American Sokol* comprises several dozen local units. “Nazdar!” (“To success!”), the traditional Sokol greeting, can be heard in every corner of the United States. Many teachers at all types of schools in the USA derive their skills and capacities from their Sokol membership. While *American Sokol* has been instrumental in the training of a number of Olympic winners, it is most proud of the thousands of children and adults populating its gyms. Sokol helps them enhance not only their physical wellness, but also mental wellbeing, promotes moral education and fosters civic awareness and patriotism.

Americký Sokol významně pomáhá udržovat české dědictví v USA. Jeho místní organizace sponzorují kromě tělovýchovných aktivit i kulturně-společenské akce, spravují česká muzea, knihovny či archivy, nabízejí výuku českého jazyka, literatury, historie i umění.

Významná činnost *Amerického Sokola* byla v USA oceněna vydáním pamětní poštovní známky u příležitosti stého výročí jeho založení v roce 1965. V roce 1968 invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa znemožnila konání zamýšleného společného sletu na Strahovském stadionu. V listopadu roku 1989 se členové *Amerického Sokola* přidali k demonstrantům ve staré vlasti a v Chicagu a dalších městech USA manifestovali svou podporu Sametové revoluci. Po obnovení činnosti Sokola v ČR opět mohly zintenzívnit vzájemné kontakty. Prezident Václav Havel se stal čestným členem *Amerického Sokola*. Na obnovu sokolského ústředí v Praze, Tyršova domu, věnoval *Americký Sokol* částku 50.000 USD. Finanční pomoc zorganizovala tato organizace rovněž pro oběti povodní v Čechách a na Moravě.

Od počátku své existence vydávají američtí Sokolové svůj měsíční zpravodaj. Každoročně pořádají sokolské tábory pro děti a každé čtyři roky svůj celoamerický slet. Od roku 1994 se cvičenci *Amerického Sokola* pravidelně zúčastňují všesokolských sletů v Praze.

Americký Sokol dlouhodobě aktivně působí při udržování českých sokolských tradic, českého dědictví, jazyka a kultury v USA, podporoval demokratický vývoj v Československu a organizoval nezištnou pomoc obětem povodní v Čechách a na Moravě.

American Sokol plays an important role in preserving Czech heritage in the United States. Its local units provide financial support not only to sports activities but also to cultural and social events; they run Czech museums, libraries and archives, and organize courses of Czech language, literature, history and art.

In acknowledgement of the importance of *American Sokol* to the United States, a commemorative postage stamp was issued in 1965 to mark the 100th anniversary of its foundation. In 1968, the invasion of Czechoslovakia by Warsaw Pact troops put a stop to preparations for the all-Sokol festival, “Slet,” which was to take place at Strahov Stadium in Prague. In November 1989, *American Sokol* members united with the people demonstrating in their old country: in Chicago and other towns and cities, they manifested their support of the Velvet Revolution. When Sokol was renewed in the Czech Republic, more intensive contacts were re-established. Václav Havel, the former Czech President, became an honorary member of *American Sokol*. *American Sokol* provided a donation of USD 50,000 for the reconstruction of the Sokol headquarters at Tyršův dům in Prague. It also organized financial aid to the victims of floods in Bohemia and Moravia.

Ever since it was formed, *American Sokol* has published a monthly bulletin. It organizes annual Sokol camps for children and an all-American “Slet” every four years. As of 1994, *American Sokol* members have regularly participated in the all-Sokol festivals in Prague.

American Sokol works actively and on a long-term basis to maintain Czech Sokol traditions, Czech heritage, language and culture in the United States. It has always supported the democratic development of Czechoslovakia and organized aid for the victims of floods in Bohemia and Moravia.

**GLASGALERIE HITTFELD
GLASS GALLERY HITTFELD**

Německo
Germany

Soukromá galerie, která široce prezentuje současné české umělecké sklo

*G*lasgalerie Hittfeld je soukromá galerie, prezentující v Německu (v blízkosti Hamburku) již osmnáctým rokem současné české umělecké sklo. České sklo má ve světě dlouhou tradici, v tomto případě jde ale o úplně novou oblast vizuálního umění – o skleněnou plastiku. Na možnosti použití skla jako výtvarného materiálu upozornili čeští umělci jako jedni z prvních v padesátých letech minulého století.

Od založení *Glasgalerie Hittfeld* roku 1988 se z iniciativy zakladatelky a majitelky Mgr. Elišky Stöltzing uskutečnilo více než sto reprezentativních výstav v galerii samotné, ale i na dalších místech v Německu, České republice a třetích zemích (Japonsko, USA, aj.). V jejich rámci se představili nejvýznamnější čeští umělci v tomto oboru. Díky této galerii se do sbírek světových muzeí, významných galerií a soukromých sběratelů dostává moderní české sklo, které paní Stöltzing propaguje všemi svými silami a mnohdy bez finančního zisku. Jejím křemem je prezentace toho nejvyššího, co tento umělecký obor nabízí, nehledě na zájmy sběratelů. *Glasgalerie Hittfeld* zprostředkovává kontakty mezi českými umělci a zahraničními muzei, galeriemi a soukromými sběrateli. V příjemné atmosféře *Glasgalerie Hittfeld* se prezentuje nejen sklářské umění, ale i česká pohostinnost majitelky. Čeští umělci nacházejí ve sklářské galerii v Hittfeldu perfektní zázemí. Česká diplomacie v Německu tyto aktivity trvale oceňuje, vybrané akce spolupřipadá a účastní se mnoha vernisáží.

Private gallery, widely presenting contemporary Czech glass art

*G*lass Gallery Hittfeld is a private gallery that has been exhibiting contemporary Czech glass art in Germany in the vicinity of Hamburg for 18 years. Czech glass enjoys a long-standing tradition throughout the world, but here an entirely new field of visual art has been discovered – glass sculpture. Czech artists were the first to point out the use of glass as an artistic material in the 50s.

Since founding the glass gallery in 1988, Mgr. Eliška Stöltzing, the founder and owner of the gallery, has initiated more than a hundred representative expositions in the gallery itself as well as in other places in Germany, Czech Republic and third countries (Japan, USA, etc.). The exhibitions presented the work of the most renowned Czech glass artists. Through the gallery, modern Czech glass reaches the collections of world museums, prestigious galleries as well as private collections. Eliška Stöltzing devotes all her efforts to its promotion, often without claiming any profit. Her creed is to present the best quality artwork in this field, regardless of collectors' demand. *Glass Gallery Hittfeld* facilitates contacts between Czech artists and museums, galleries and private collectors abroad. The pleasant atmosphere of the gallery offers visitors the opportunity to appreciate not only the art of glass but also the Czech-style hospitality of the owner. The gallery provides excellent support and services to Czech artists. The Czech diplomatic missions to Germany rate these activities very highly, co-organize some of the events and take part in many exhibition openings.

Každoročně se v prostorách galerie konají čtyři výstavy. Za dobu její existence se tam představili tito umělci: Ilja Bílek, Václav Cígler, Richard Čermák, Bohumil Eliáš, Jan Fišar, Milan Handl, Jiří Harcuba, Ivana Houserová, Pavel Ježek, Vladimír Kopecký, Stanislav Libenský/Jaroslava Brychtová, Václav Machač, Ivana Masitová, Alena Matějková, Jaroslav Matouš, Anna Matoušková, Ivan Mareš, Jiří Nekovář, Rony Plesl, Miluše Roubíčková, René Roubíček, Ivo Rozsypal, Jaromír Rybák, Lada Semecká, Ivana Šolcová-Šrámková, Gizela Šabóková, Markéta Šílená, Dana Vachtová, Aleš Vašíček, Martin Velíšek, František Vízner, Jana Voldřichová, Dana Zámečnicková a Jiřina Žertová. Možnost vystavit zde své práce dostali i studenti českých sklářských škol a atelieru UMPRUM v Praze.

Galerie pořádá také tzv. konfrontační výstavy, na kterých jsou spolu s českým sklářským uměním vystavována umělecká díla z oboru sklářství i z jiných zemí (USA, Francie, Švédsko aj.).

S objekty českých výtvarníků se *Glasgalerie Hittfeld* zúčastnila uměleckých veletrhů jako jsou *SOFA Chicago*, *SIAC* ve Strasburku nebo *ART Hamburg*.

Glasgalerie Hittfeld je jedinečným příkladem soukromé galerie, která nezištně prezentuje české moderní sklářské umění a propaguje je nejen v Německu, ale i v mnoha dalších zemích světa.

Glass Gallery Hittfeld runs four solo exhibitions every year. Since its foundation, it has presented the work of Ilja Bílek, Václav Cígler, Richard Čermák, Bohumil Eliáš, Jan Fišar, Milan Handl, Jiří Harcuba, Ivana Houserová, Pavel Ježek, Vladimír Kopecký, Stanislav Libenský/Jaroslava Brychtová, Václav Machač, Ivana Masitová, Alena Matějková, Jaroslav Matouš, Anna Matoušková, Ivan Mareš, Jiří Nekovář, Rony Plesl, Miluše Roubíčková, René Roubíček, Ivo Rozsypal, Jaromír Rybák, Lada Semecká, Ivana Šolcová-Šrámková, Gizela Šabóková, Markéta Šílená, Dana Vachtová, Aleš Vašíček, Martin Velíšek, František Vízner, Jana Voldřichová, Dana Zámečnicková and Jiřina Žertová. Czech students of glass art schools, including the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague, have been given an opportunity to display their works and artifacts here as well.

In addition, the gallery organizes special exhibitions confronting the work of various Czech glass artists with that created by artists from different countries (USA, France, Sweden, etc.).

Glass Gallery Hittfeld has exhibited sculptures by Czech glass artists at art fairs such as *SOFA Chicago*, *SIAC* in Strasbourg and *ART Hamburg*.

It is a unique example of a private gallery selflessly exhibiting and promoting modern Czech glass art not only in Germany but in other countries around the world as well.

한국외국어대학교
HANKUK UNIVERSITY OF FOREIGN STUDIES

UNIVERZITA ZAHRAŇIČNÍCH STUDIÍ HANKUK

Jižní Korea
South Korea

PROF. JAE-IL KWON

Dlouhodobě přispívá k propagaci českého jazyka a kultury v Jižní Koreji

Na Univerzitě zahraničních studií Hankuk (*Hankuk University of Foreign Studies, HUFS*), která sídlí v Soulu a nedalekém Yonginu, bylo v roce 1988 založeno Oddělení českých a slovenských studií jako součást Fakulty středoevropských a východoevropských studií. Oddělení si za sedmnáct let své existence, za vydatné podpory vedení univerzity, vydobylo zcela výjimečné postavení mezi korejskými institucemi, které se systematicky věnují českému jazyku a kultuře, a prošlo velmi dynamickým vývojem. *HUFS* je jedinou jihokorejskou vysokou školou, na které je možné věnovat se bohemistice jako hlavnímu studijnímu oboru, a studium zde absolvovali téměř všichni, kdo se v Korejské republice profesionálně zabývají českým jazykem. Nezanedbatelná je rovněž překladatelská a publikační činnost pedagogů, kteří přeložili řadu stěžejních textů české literatury do korejštiny. Významný je i jejich příspěvek k seznamování korejské veřejnosti s nejrůznějšími oblastmi českých realit.

V současné době studuje v Oddělení českých a slovenských studií *HUFS* cca 150 studentů, působí zde tři korejské profesorky, dvě české lektorky a pět externích učitelů. Studium bohemistiky dosud absolvovalo více než 400 studentů. Oddělení nabízí rovněž možnosti doktorandského studia v různých specializacích, které zahrnují zejména literaturu, politiku, kulturu a lingvistiku. Profil studia obsahuje kurzy věnované mimo jiné české literatuře 19. a 20. století, českému dramatu, lingvistice, sémantice, fonologii, současné i historické gramatice, metodologii překladu. *HUFS* rozvíjí pravidelnou spolupráci s *Karlovou univerzitou*, její studenti a profesorky se od roku 1990 účastní pražské *Letní školy slovenských studií*; celkový počet studentů, kteří absolvovali kurzy na českých univerzitách, přesáhl 150.

Long term contribution to the promotion of the Czech language and culture in South Korea

Hankuk University of Foreign Studies (HUFS), based in Seoul and nearby Yongin, contains the *Department of Czech and Slovak Studies*, as a part of the *College of Central and East European Studies*, since 1988. Over 17 years of its existence the department acquired, with a strong support of the university direction, an exceptional position among the Korean institutions that systematically deal with the Czech language and culture and went through a strong dynamic development. *HUFS* is the only South Korean university where it is possible to major in Czech studies and almost everybody who professionally deals with the Czech language in the Republic of Korea graduated from there. What is of importance as well is the translation and publication activity of the teachers, who translated a series of crucial Czech literature works into Korean, and contributed to the information of the Korean public about various areas of Czech life and institutions.

At present the *Department of Czech and Slovak Studies* has about 150 students, three Korean professors, two Czech lecturers and five external teachers. More than 400 students graduated so far from the department. The department also offers PhD studies in various specializations including literature, politics, culture, linguistics, etc. The study profile includes courses devoted namely to the Czech literature of 19th and 20th centuries, to the Czech drama, linguistics, semantics, phonology, contemporary and historical grammar, translation methodology. *HUFS* develops regular cooperation with *Charles University*, its students and professors have been taking part in the *Summer School of Slavonic Studies* since 1990. The total number of students who studied at the Czech university courses amounts to more than 150.

PROF. KYU-CHIN KIM

Pedagogové univerzity přeložili do korejštiny například Kunderovu *Nesnesitelnou lehkost bytí a Žert*, knihy Karla Čapka *Hordubal*, *Pověroň* a *Obyčejný život*, vytvořili řadu učebnic českého jazyka, literatury a realit, vydali systematicky zpracované dějiny Československa. *HUFS* zorganizovala řadu mezinárodních konferencí a seminářů i k tématům, která přímo nesouvisí s kulturně-jazykovědným zaměřením oboru: *Česká inteligence a reforma* (1993), *Česká republika a EU* (2001), *Ekonomická transformace v České republice* (2003), *Transformace turistiky v České republice* (2003).

Při Oddělení českých a slovenských studií působí dvě studentské organizace: *Česká polka*, sdružující 10-15 studentů, kteří organizují jednou týdně kurzy českých lidových tanců a každoročně se účastní *Mezinárodního folklorního, kulturního a uměleckého festivalu*, pořádaného univerzitou. Druhou organizací je *Spolek*, který se v duchu korejských tradic věnuje mimoškolnímu rozvíjení studijních dovedností, např. četbě a diskusím o české literatuře.

Absolventi bohemistiky na *HUFS* působí v nejrůznějších oborech - v korejských státních institucích i jako specialisté na českou problematiku v největších korejských firmách *Hyundai*, *Kia*, *Daewoo*, *Samsung*, *LG*. Většina překladatelských služeb mezi češtinou a korejštinou je v současné době zajišťována absolventy *Univerzity Hankuk*.

Univerzita zahraničních studií Hankuk se dlouhodobě nejvýznamněji podílí na propagaci českého jazyka a kultury v Koreji.

HUFS professors translated Kundera's *The Unbearable Lightness of Being* and *The Joke* into Korean, as well as the trilogy of novels *Hordubal*, *Meteor*, *An Ordinary Life* by Karel Čapek, and they wrote textbooks of Czech language, literature and life and institutions. They also published a systematically edited history of Czechoslovakia. *HUFS* organised numerous international conferences and seminars even on subjects that are not directly linked to the cultural and linguistic discipline: *The Czech Intelligentsia and the Reform* (1993), *The Czech Republic and the EU* (2001), *Economic Transformation in the Czech Republic* (2003), *Transformation of Tourism in the Czech Republic* (2003).

Two student organisations are active within the *Department of Czech and Slovak Studies: Czech Polka* with the membership of between 10 to 15 students who organise once a week courses of Czech folk dances and participate every year in the *International Folklore Cultural and Arts Festival* organised by the university. The other organisation is *Spolek*, an association devoted, in the spirit of Korean traditions, to extracurricular development of students skills, e.g. to reading and discussions of Czech literature.

Graduates from the *Department of Czech and Slovak Studies* at *HUFS* work in various sectors - in Korean state institutions and as specialists on the Czech sphere in the largest Korean companies: *Hyundai*, *Kia*, *Daewoo*, *Samsung*, *LG*. Most of the translation services between Czech and Korean are now provided by *Hankuk University* graduates.

From long term perspective the *Hankuk University of Foreign Studies* contributes most to the promotion of the Czech language and culture in Korea.

KONFEDERACE POLITICKÝCH VĚZŇŮ
CONFEDERATION OF POLITICAL PRISONERS

ČR
 Czech Republic

Dobrovolná organizace sdružující politické vězně komunistického režimu bývalého Československa

Konfederace politických vězňů je tvořena žijícími občany České republiky, kteří byli komunistickým režimem po r. 1948 vystaveni nebývalému teroru jako byly popravy, mučení, dlouholetý žalář, konfiskace majetku, ale i společenská a sociální diskriminace. Z původních cca 450 000 postižených dnes podle odhadu organizace žije necelých 8 000. Jsou to lidé, kteří ztělesňují kontinuitu demokratické tradice v naší zemi a kteří coby „spravedliví“ v biblickém smyslu ukazují, že věřit v demokracii se z dlouhodobého hlediska vyplácí.

Ze společenského hlediska je třeba považovat činnost *Konfederace politických vězňů* za občanskou aktivitu, která přispívá k dobrému jménu České republiky v zahraničí. Dnešní civilizace si stále ještě na počátku nového milénia vytýká za cíl co nejcitlivěji reflektovat dvacáté století. Toto století nebylo jen stoletím nevídaného technického rozvoje a konce studené války, ale i stoletím masových represí a státních vražd. *Konfederace* sdružuje mnohé z těch, kdo v nebezpečném čase bojovali a nyní jsou i přes pokročilý věk a nezřídka podloměné zdraví ochotni aktivně sdílet svou životní zkušenost v českém a mezinárodním kontextu. A jelikož není možné vyjmenovat, natož ocenit všechny jednotlivě, patří se je alespoň ocenit v zastoupení organizace, s níž se ve velké míře identifikují.

A voluntary organisation associating political prisoners of the communist regime in former Czechoslovakia

The *Confederation of Political Prisoners* consists of the Czech Republic citizens who were exposed, after 1948, to unprecedented terror like executions, torture, long term imprisonment, property seizure and also societal and social discrimination. Out of the total original approximate number of 450 000 only about 8 000 are still alive, as estimated by the organisation. They are people who embody the continuity of the democratic tradition in our country and who as “the righteous” in the biblical sense of the word show that believing in democracy pays off in a long term perspective.

From the societal point of view the activity of the *Confederation of Political Prisoners* is to be considered as the civic activity contributing to the good reputation of the Czech Republic abroad. Today’s civilisation, at the beginning of a new millennium, has still set itself the target of reflecting the 20th century with maximum sensitivity. That century was not only the century of unseen technological development and of the end of the cold war, but also the century of mass repressions and state murders. The *Confederation* associates numerous persons who combated in dangerous times and who are now ready, irrespective of their advanced age and often ruined health, to actively share their life experience in the Czech and international context. And since it is impossible to name, let alone appreciate each and every of them individually, it is appropriate to at least appreciate them represented by the organisation with which they identify themselves to a great extent.

Česká společnost vděčí členům *Konfederace* za mnohé. V dobách i té nejtuzší diktatury ukazovali na svém osudu, že se lze „masarykovsky“ nebát a nezrazovat ideály. V dobách nové svobody coby strážci svých osobních příběhů a tím i individuální paměti společnosti obohacují naše vnímání minulosti a chrání nás před přílišným generalizováním. To, co se začíná nazývat „paměťová kultura“ nabývá v podání a péči *Konfederace* individuálních a pro příští generace lépe pochopitelných rozměrů. Jejich příklady učí zejména příslušníky mladších generací větší citlivosti vůči nejrůznějším formám bezpráví a solidaritě s těmi, kdo jsou takovému bezpráví v dnešním světě ještě vystavováni. *Konfederace* sama sdružuje i osoby, které byly v rozhodném období nuceny z prokazatelně politických důvodů opustit Československo a požádat o politický azyl v jiné zemi a kterým byl tento azyl udělen. *Konfederace* tedy i věrohodně zastupuje ČR vůči politickému exilu.

The Czech society owes a lot to the *Confederation* members. Even at times of the hardest dictatorship they showed on their own destiny that it is possible to be courageous and uphold ideals as President Masaryk held. At the time of new freedom they, as guardians of their personal stories and thus of individual memory of the society, enrich our perception of the past and protect us from overgeneralisation. What starts being called “memory culture” acquires in the interpretation and care of the *Confederation* individual dimensions better understandable for future generations. Their examples teach namely younger generations’ members to be more sensitive to any form of injustice and to feel solidarity with those who are still exposed to injustice in the present world. The *Confederation* itself also associates people who were, in the critical time period, forced to leave Czechoslovakia for proven political reasons and to seek political asylum in another country and who were granted the asylum. Therefore the *Confederation* also credibly represents the Czech Republic vis-à-vis the political exile.

*Velký sál Černínského paláce
Large Hall of the Černín Palace*